

ບໍລິສັດ ພົງສະຫວັນ ປະກັນໄພ (ເອພີເອ) ຈຳກັດ
PHONGSAVANH INSURANCE (APA) CO., LTD

ເງື່ອນໄຂທົ່ວໄປ ການປະກັນໄພລົດທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ

ວັນທີ: 12 ເມສາ 2023

ສາລະບານ

ພາກທີ 1: ຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບການຄຸ້ມກັນ..... 3

 ມາດຕາ 1. ຂໍ້ຕົກລົງຂອງສັນຍາ..... 3

 ມາດຕາ 2. ອານາເຂດຂອງການຄຸ້ມກັນ..... 4

 ມາດຕາ 3. ນິຍາມກ່ຽວກັບຕົວບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ..... 4

 ມາດຕາ 4. ນິຍາມກ່ຽວກັບຍານພາຫະນະ..... 5

 ມາດຕາ 5. ເຄື່ອງອາໄຫຼ່ເປັນຄູ່ ແລະ ເປັນຊຸດ..... 6

ພາກທີ 2. ຄຳອະທິບາຍກ່ຽວກັບການຄຸ້ມກັນ..... 6

 ມາດຕາ 6. ການຄຸ້ມກັນຂໍ້ ກ: ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງໃນການສັນຈອນ..... 6

 ມາດຕາ 7. ການຄຸ້ມກັນຂໍ້ ຂ: ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງນອກການສັນຈອນ..... 9

 ມາດຕາ 8. ການຄຸ້ມກັນຂໍ້ ຄ: ການເສຍຫາຍເນື່ອງຈາກອຸປະຕິເຫດທຸກຢ່າງ..... 10

 ມາດຕາ 9. ການຄຸ້ມກັນຂໍ້ ງ: ການເສຍຫາຍເກີດຈາກການຕໍາກັນ..... 12

 ມາດຕາ 10. ການຄຸ້ມກັນຂໍ້ ຈ: ແວ່ນລົດແຕກ..... 13

 ມາດຕາ 11. ການຄຸ້ມກັນຂໍ້ ສ: ໄຟໄໝ້..... 13

 ມາດຕາ 12. ການຄຸ້ມກັນ ຂໍ້ ຊ : ການລັກ..... 13

 ມາດຕາ 13. ການຄຸ້ມກັນ ຂໍ້ ຍ : ການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ການທວງຄ່າເສຍຫາຍຄືນ..... 14

 ມາດຕາ 14. ການຄຸ້ມກັນ ຂໍ້ ດ : ຜູ້ຂັບຂີ່ - ຜູ້ໂດຍສານ..... 14

ພາກ 3 : ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ແລະ ຜູ້ປະກັນໄພ 15

 ມາດຕາ 15. ຂໍ້ມູນທີ່ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພຄວນແຈ້ງໃນເວລາເຊັນສັນຍາປະກັນໄພ, ໃນເວລາປະຕິບັດສັນຍາ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດ..... 15

 ມາດຕາ 16. ການຈ່າຍຄ່າປະກັນໄພ ໂດຍຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ, ຜົນສະທ້ອນຈາກການຊັກຊ້າໃນການຈ່າຍຄ່າປະກັນໄພ ແລະ ການເສຍພາສີອາກອນ..... 16

 ມາດຕາ 17. ການດັດແກ້ປ່ຽນແປງຄ່າປະກັນໄພ 16

 ມາດຕາ 18. ການແຈ້ງຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກອຸປະຕິເຫດໂດຍຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ..... 17

 ມາດຕາ 19. ການແກ້ໄຂການເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ..... 18

 ມາດຕາ 20. ກຳນົດເວລາການຈ່າຍສິນປະກັນໄພ..... 20

 ມາດຕາ 21. ການແທນສິດ - ການຮຽກຮ້ອງຄ່າເສຍຫາຍພາຍຫຼັງການເສຍຫາຍເກີດຂຶ້ນ..... 20

ພາກທີ 4 : ລະບຽບກ່ຽວກັບສັນຍາປະກັນໄພ..... 21

 ມາດຕາ 22. ການເຮັດສັນຍາ ແລະ ຜົນບັງຄັບຂອງສັນຍາ..... 21

 ມາດຕາ 23. ອາຍຸຂອງສັນຍາປະກັນໄພ 21

 ມາດຕາ 24. ການຍົກເລີກສັນຍາປະກັນໄພ..... 21

 ມາດຕາ 25. ການໂອນກຳມະສິດຍານພາຫະນະ 22

 ມາດຕາ 26. ອາຍຸຄວາມໃນການຮ້ອງຟ້ອງ..... 23

 ມາດຕາ 27. ສານທີ່ມີອຳນາດພິຈາລະນາຄະດີ..... 23

ພາກທີ 5 : ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ..... 23

 ມາດຕາ 28. ຄຳນິຍາມ..... 24

 ມາດຕາ 29. ຂໍ້ກຳນົດການໃຫ້ສ່ວນຫລຸດໃນກໍລະນີບໍ່ມີການຈ່າຍສິນປະກັນໄພ 24

 ມາດຕາ 30. ການໂອນສິດ ການໄດ້ຮັບສ່ວນຫລຸດໃນກໍລະນີບໍ່ມີການຈ່າຍສິນປະກັນໄພ 25

ເງື່ອນໄຂທົ່ວໄປການປະກັນໄພລົດ

ສັນຍາປະກັນໄພສະບັບນີ້ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພເລກທີ 78/ສພຊ ລົງວັນທີ 29 ພະຈິກ 2019 ຊຶ່ງຕໍ່ໄປຈະເອີ້ນວ່າ “ກົດໝາຍ”

ພາກທີ 1: ຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບການຄຸ້ມກັນ

ຂໍ້ຕົກລົງຂອງສັນຍາ, ອານາເຂດຂອງການຄຸ້ມກັນ ແລະ ຄຳນິຍາມທີ່ກ່ຽວກັບບຸກຄົນ ແລະ ຍານພາຫະນະທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ

ມາດຕາ 1. ຂໍ້ຕົກລົງຂອງສັນຍາ

1.1 ອີງຕາມຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພທີ່ໄດ້ສະໝັກໃຈສະເໜີເຮັດປະກັນໄພນຳບໍລິສັດ ພົງສະຫວັນ ປະກັນໄພ (ຕໍ່ໄປເອີ້ນວ່າ: ຜູ້ປະກັນໄພ) ພ້ອມດ້ວຍ ການແຈ້ງຂໍ້ມູນ ອັນທີ່ເປັນພື້ນຖານ ຂອງຂໍ້ຕົກລົງຂອງສັນຍາສະບັບນີ້, ພ້ອມທັງໄດ້ຈ່າຍຄ່າປະກັນໄພດັ່ງທີ່ລະບຸໄວ້ໃນເງື່ອນໄຂສະເພາະ, ຜູ້ປະກັນໄພຈະຄຸ້ມກັນການສູນເສຍ, ການເສຍຫາຍ ຫຼື ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂສະເພາະ ໂດຍຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍານີ້.

ການກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ

ກ. ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງໃນການສັນຈອນ

ມາດຕາ 6.1 – 6.31

ຂ. ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແຜ່ງນອກການສັນຈອນ ມາດຕາ 7.1 – 7.4

ຄວາມເສຍຫາຍຂອງຍານພາຫະນະທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ

ຄ. ຄວາມເສຍຫາຍຈາກອຸປະຕິເຫດທຸກຢ່າງ ມາດຕາ 8.1 – 8.23

ງ. ຄວາມເສຍຫາຍຈາກການຕໍາ ມາດຕາ 9.1 – 9.4

ຈ. ແວ່ນລົດແຕກ ມາດຕາ 10.1 – 10.3

ສ. ໄຟໄໝ້ ມາດຕາ 11.1 – 11.5

ຊ. ການລັກ ມາດຕາ 12.1 – 12.6

ຍ. ການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຮຽກຮ້ອງຄ່າເສຍຫາຍ ມາດຕາ 13.1 – 13.3

ດ. ຜູ້ຂັບຂີ່ ແລະ ຜູ້ໂດຍສານ ມາດຕາ 14.1 – 14.6

1.2 ການຄຸ້ມກັນພາຍໃຕ້ສັນຍານີ້ ອາດຂະຫຍາຍການຄຸ້ມກັນຕໍ່ຄວາມສ່ຽງອື່ນໆ ເຊິ່ງສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍມີເອກສະສານແນບທ້າຍໂດຍສະເພາະ ເຊິ່ງກຳນົດເງື່ອນໄຂການຄຸ້ມກັນຢ່າງຊັດເຈນ.

ມາດຕາ 2. ອານາເຂດຂອງການຄຸ້ມກັນ

ສັນຍາສະບັບນີ້ໃຫ້ການຄຸ້ມກັນກັບການສູນເສຍ ຫຼື ການເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນດິນແດນ ສປປ ລາວ ການຂະຫຍາຍການຄຸ້ມກັນໄປຍັງປະເທດເພື່ອນບ້ານສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍເສຍຄ່າປະກັນໄພ ເພີ່ມຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນເງື່ອນໄຂສະເພາະ, ໂດຍພາຍໃຕ້ຂໍ້ກຳນົດແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາ.

ມາດຕາ 3. ນິຍາມກ່ຽວກັບຕົວບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ

ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ

3.1 “ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ” ແມ່ນບຸກຄົນຊຶ່ງມີຊື່ລະບຸໄວ້ໃນເງື່ອນໄຂສະເພາະ ຫຼື ບຸກຄົນອື່ນໆທີ່ເປັນຕົວແທນທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງຜູ້ຊື້ປະກັນໄພທີ່ໄດ້ເສຍຊີວິດໄປໂດຍທີ່ໄດ້ມີການຕົກລົງເຫັນດີຈາກທັງສອງຝ່າຍ

ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ

3.2 ຄຳສັບ “ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ” ມີຄວາມໝາຍນັບລວມທັງ:

- ແມ່ນຜູ້ສະໝັກໃຈຂັບລົດທີ່ມີປະກັນໄພ;
- ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ (ຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ);
- ເຈົ້າຂອງລົດທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ;
- ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ຂີ່ລົດໄປນຳໂດຍບໍ່ໄດ້ເສຍຄ່າຈ້າງ (ນັບທັງພະນັກງານ ຫຼື ກຳມະກອນຂອງຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລົດ) ນັບແຕ່ເວລາເຂົາເຈົ້າຂຶ້ນ ຈົນເຖິງເວລາລົງຈາກລົດຄັນດັ່ງກ່າວ, ລວມທັງການປະກອບສ່ວນຂອງເຂົາເຈົ້າ ໃນການຂັບລົດ, ຫຼື ສ້ອມແປງໃນໄລຍະການເດີນທາງ ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຂີ່ລົດຄັນທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ກໍຕາມ; ແລະ
- ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຂັບຂີ່ ກໍ່ເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພໃນເວລາທີ່ເຂົາເຈົ້າຂີ່ລົດທ່ອງທ່ຽວຄັນອື່ນເປັນບາງຄັ້ງ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນລົດຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ, ແມ່ນເຂົາຈະເປັນຜູ້ຂັບຂີ່ ຫຼື ບໍ່ກໍຕາມ.

ເງື່ອນໄຂກ່ຽວກັບໃບອະນຸຍາດຂັບລົດ ແລະ ອາຍຸຜູ້ຂັບຂີ່ລົດ

3.3 ບຸກຄົນທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ຈະມີຖານະເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພໄດ້ ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອວ່າ ຜູ້ຂັບຂີ່ ຫາກມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນຕາມລະບຽບການ ແລະ ກົດລະບຽບໃນ ສປປ ລາວ ໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດ, ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຂອງລົດດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງມີໃບອະນຸຍາດຂັບລົດທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ (ບໍ່ຖືກໂຈະ, ບໍ່ໝົດກຳນົດ) ເຊິ່ງໃນຂະນະທີ່ອຸປະຕິເຫດເກີດຂຶ້ນ, ໃບຂັບຂີ່ຕ້ອງສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ແລະ ອາຍຸຜູ້ຂັບຂີ່ແມ່ນຕ້ອງຖືກຕາມ ອາຍຸກະສຽນການຂັບຂີ່ຕາມກົດໝາຍລະບຸໄວ້.

3.4 ຖ້າວ່າຜູ້ຂັບຂີ່ ຫາກບໍ່ມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງທີ່ກ່າວໄວ້ໃນຂ້າງເທິງນີ້, ຜູ້ກ່ຽວຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມກັນ. ເຖິງວ່າຈະໄດ້ຜ່ານໂຮງຮຽນຂັບລົດແລ້ວ ຫຼື ຖືກຊ່ວຍເຫຼືອຈາກບຸກຄົນທີ່ມີໃບຂັບຂີ່ຢ່າງຖືກຕ້ອງກໍຕາມ.

3.5 ຂໍ້ຍົກເວັ້ນນີ້ ແມ່ນບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ ສຳລັບຜູ້ຂັບຂີ່ ທີ່ມີໃບອະນຸຍາດຂັບຂີ່ ຊຶ່ງໄດ້ແຈ້ງຕໍ່ຜູ້ປະກັນໄພໃນເວລາເຊັນເອົາປະກັນໄພ ຫຼື ໃນເວລາຕໍ່ສັນຍາວ່າ ໃບຂັບຂີ່ຂອງຕົນໄດ້ໝົດຜົນບັງຄັບໃຊ້ ຍ້ອນວ່າຢູ່ຫ່າງໄກຈາກປະເທດຂອງຕົນ (ໝາຍເຖິງຄົນຕ່າງປະເທດ).

ອຸປະຕິເຫດ

3.6 ຄຳສັບ “ອຸປະຕິເຫດ” ໝາຍເຖິງ ເຫດການເກີດຂຶ້ນກະທັນຫັນ ແລະ ຢ່າງບັງເອີນ, ໂດຍບໍ່ເຈດຕະນາ, ບໍ່ຂຶ້ນກັບຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ແລະ ລົດທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພມີສ່ວນພົວພັນຢູ່ນຳ.

ບຸກຄົນທີ່ຖືວ່າໄດ້ຮັບການຄຸ້ມກັນ

3.7 ຜູ້ທີ່ມີຖານະເປັນ “ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ” ນອກຈາກເງື່ອນໄຂກ່ຽວກັບໃບອະນຸຍາດ ຂັບຂີ່ ແລະ ອາຍຸກະສຽນຂອງຜູ້ຂັບຂີ່ແລ້ວ (3.3 ແລະ 3.4), ຜູ້ທີ່ມີຖານະເປັນ “ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ” ແມ່ນບຸກຄົນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ກ) ສຳລັບການຄຸ້ມກັນຂໍ້ ກ ເຖິງຂໍ້ ຊ:

ແມ່ນຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ, ເຈົ້າຂອງລົດທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນໆ ທີ່ຮັກສາ ຫຼື ຂັບລົດນັ້ນໂດຍໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລົດ (ສ່ວນບຸກຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດແມ່ນບຸກຄົນທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ອຸສົມແປງ, ບຸກຄົນທີ່ມີອາຊີບເປັນນາຍໜ້າຊື້ຂາຍ, ສັອມແປງ, ການແກ້ໄຂການຕິດຂັດ ຫຼື ກວດກາ ສະພາບຍານພາຫະນະພ້ອມທັງລູກຈ້າງຂອງເຂົາເຈົ້າ ເຖິງແມ່ນວ່າບັນດາບຸກຄົນເຫຼົ່ານີ້ ຈະໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ຂັບຂີ່ ຫຼື ບົວລະບັດຮັກສາຍານພາຫະນະນັ້ນ ຕາມໜ້າທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າກໍ່ຕາມ).

ຂ) ການຄຸ້ມກັນຂໍ້ ກ:

ບັນດາຜູ້ໂດຍສານໄປນຳຍານພາຫະນະ ທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຊຶ່ງກຳຖືວ່າ ແມ່ນມີຖານະເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ (ຍົກເວັ້ນສຳລັບແຕ່ຜູ້ໂດຍສານທີ່ບໍ່ໄດ້ເສຍຄ່າ - ດັ່ງຂໍ້ (ງ) ລຸ່ມນີ້).

ຄ) ການຄຸ້ມກັນຂໍ້ ຍ:

ແມ່ນບັນດາບຸກຄົນທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນການຄຸ້ມກັນຂໍ້ ກ ຫາຂໍ້ ຊ, ຈະໄດ້ຮັບການຄຸ້ມກັນໃນການຕໍ່ສູ້ຄະດີອາຍາ. ສະເພາະກ່ຽວກັບການຮຽກຮ້ອງຄ່າເສຍຫາຍ, ນອກຈາກບັນດາບຸກຄົນທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ແລ້ວຍັງນັບທັງບັນດາບຸກຄົນທີ່ໂດຍສານໄປນຳລົດທີ່ມີປະກັນໄພໂດຍບໍ່ໄດ້ເສຍຄ່າ.

ງ) ການຄຸ້ມກັນຂໍ້ ດ:

ບຸກຄົນທີ່ໂດຍສານໂດຍບໍ່ໄດ້ເສຍຄ່າ ແມ່ນໝາຍເຖິງຜູ້ໂດຍສານທຸກຄົນທີ່ຂຶ້ນຂີ່ລົດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ເສຍຄ່າຈ້າງລົດ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາເຈົ້າສະໝັກໃຈປະກອບສ່ວນສົມທົບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສິ້ນເບື້ອງໃນການເດີນທາງໄປນຳກໍ່ຕາມ.

ມາດຕາ 4 . ນິຍາມກ່ຽວກັບຍານພາຫະນະ

ຍານພາຫະນະທີ່ມີການປະກັນໄພ

4.1 ຄຳວ່າ “ຍານພາຫະນະ ທີ່ມີປະກັນໄພ” ໝາຍເຖິງພາຫະນະທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ:

- ຍານພາຫະນະທາງບົກ ທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ ຫຼື
- ຍານພາຫະນະ (ລົດພ່ວງ ແລະ ເຄິ່ງລົດພ່ວງ) ທີ່ສ້າງຂຶ້ນມາເພື່ອເກາະຕິດກັບ ຍານພາຫະນະທາງບົກທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ ຊຶ່ງແນໃສ່ຮັບໃຊ້ການຂົນສົ່ງຄົນ ຫຼື ເຄື່ອງຂອງທີ່ໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ໃນເງື່ອນໄຂສະເພາະນັ້ນ ລວມທັງມີອາໄຫຼ່ ແລະ ອຸປະກອນຂອງລົດເຊິ່ງເປັນມາດຕະຖານຈາກໂຮງງານຜູ້ຜະລິດ. ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພຮັບຮູ້ ແລະ ບັນທຶກເປັນລາຍລັກອັກສອນທີ່ຈະໃຫ້ການຄຸ້ມກັນ; ແລະ
- ທຸກໆເຄື່ອງກົນຈັກທີ່ແລ່ນເທິງໜ້າດິນ (ເຄື່ອງມືດ້ານການກະເສດ ຫຼື ກົນຈັກສຳລັບການກໍ່ສ້າງ) ທີ່ເກາະຕິດກັບຍານພາຫະນະທາງບົກ ທີ່ມີປະກັນໄພ ຫາກວ່າໄດ້ກຳນົດການນຳໃຊ້ ເຄື່ອງກົນຈັກດັ່ງກ່າວໄວ້ ໃນເງື່ອນໄຂສະເພາະ.

ສະພາບໃຊ້ການບໍ່ໄດ້ ຂອງລົດທີ່ມີປະກັນໄພ

4.2 ໃນກໍລະນີ ລົດທີ່ມີປະກັນໄພ ຫາກຢູ່ໃນສະພາບໃຊ້ບໍ່ໄດ້ໂດຍບັງເອີນ, ຈະໂອນການຄຸ້ມກັນຊົ່ວຄາວໄປໃສ່ຍານພາຫະນະຄັນອື່ນ ທີ່ນຳມາປ່ຽນແທນນັ້ນກໍ່ໄດ້ ເຊິ່ງອາດຈະເປັນລົດເຊົ່າ ຫຼື ຢືມມາໂດຍຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຫຼື ໂດຍເຈົ້າຂອງລົດໃນເວລານັ້ນ. ການໂອນການຄຸ້ມກັນຈະຕ້ອງປະຕິບັດໄປຕາມເງື່ອນໄຂດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

4.3 ສຳລັບການຄຸ້ມກັນຂໍ້ ກ, ຂ ແລະ ຍ:

ການຄຸ້ມກັນຈະເລີ່ມນັບແຕ່ມື້ຜູ້ປະກັນໄພໄດ້ຮັບຈົດໝາຍລົງທະບຽນ ແຈ້ງບອກການປ່ຽນແທນ (ໂດຍຖືເອົາວັນສິ່ງຕາມກາປະທັບຂອງໄປສະນີ) ແຕ່ວ່າຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າປະກັນໄພເພີ່ມ ບົນພື້ນຖານຂອງອັດຕາຄ່າປະກັນໄພ ທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນຂະນະການປ່ຽນແທນລົດ ດັ່ງນັ້ນໃນຈົດໝາຍຕ້ອງ ແຈ້ງບອກຄວາມແຕກຕ່າງກ່ຽວກັບລັກສະນະຂອງລົດ ທີ່ນຳມາປ່ຽນແທນຕາມຂໍ້ 15.2(i) ໂດຍທຽບໃສ່ກັບຍານພາຫະນະທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ. ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ຈະໄດ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນຂໍ້ 15.5.

4.4 ສຳລັບການຄຸ້ມກັນຂໍ້ ໓ ຫາ ຊ:

ຈະອະນຸມັດການຄຸ້ມກັນລົດທີ່ນຳມາປ່ຽນແທນນັ້ນໄດ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບຄຳຕົກລົງເຫັນດີເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກຜູ້ປະກັນໄພແລ້ວເທົ່ານັ້ນ.

ກົງກັນຂ້າມຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ມີສິດຂໍໂຈະການຄຸ້ມກັນໃນໄລຍະເວລາທີ່ລົດເກີດຂັດຂ້ອງໄດ້, ແລະ ຂໍຖອນເງິນຄ່າປະກັນໄພ ສ່ວນທີ່ຍັງເຫຼືອນັ້ນຄືນ, ໂດຍຄິດໄລ່ອັດຕາສ່ວນທີ່ນຳໃຊ້ກັບສັນຍາໃນເວລາໂຈະສັນຍາ.

ມາດຕາ 5. ເຄື່ອງອາໄຫຼ່ເປັນຄູ່ ແລະ ເປັນຊຸດ

5.1 ສຳລັບອາໄຫຼ່ທີ່ມີລັກສະນະເປັນຄູ່ ຫຼື ເປັນຊຸດ, ບໍລິສັດຈະບໍ່ຮັບຜິດຊອບທົດແທນເກີນກ່ວາອັດຕາສ່ວນມູນຄ່າທີ່ເໝາະສົມຕົວຈິງຂອງລາຍການໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຊິ້ນສ່ວນທີ່ຖືກສູນເສຍ ແລະ ເສຍຫາຍນັ້ນ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ຈະມີເອກະສານອ້າງອີງທີ່ລະບຸແຈ້ງຂອງລາຄາສະເພາະຂອງລາຍ ການດັ່ງກ່າວທີ່ອາດເປັນຄູ່ ຫຼື ເປັນຊຸດ.

ພາກທີ 2. ຄຳອະທິບາຍກ່ຽວກັບການຄຸ້ມກັນ

ການເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ບຸກຄົນອື່ນ

ມາດຕາ 6. ການຄຸ້ມກັນຂໍ້ ໓: ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງໃນການສັນຈອນ	
1) ຈຸດປະສົງຂອງການຄຸ້ມກັນ	ມາດຕາ 6.1 – 6.3
2) ຂໍ້ຍົກເວັ້ນ	ມາດຕາ 6.4 – 6.18
3) ເງື່ອນໄຂພິເສດໃນການຄຸ້ມກັນຄວາມເສຍຫາຍຂອງຜູ້ໂດຍສານ	ມາດຕາ 6.19
ກ) ປະເພດຄວາມເສຍຫາຍທີ່ມີການຄຸ້ມກັນ	ມາດຕາ 6.20
ຂ) ເງື່ອນໄຂການຂົນສົ່ງທີ່ມີການຄຸ້ມກັນ	ມາດຕາ 6.21 – 6.25
ຄ) ຜູ້ໂດຍສານທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມກັນ	ມາດຕາ 6.26 – 6.27
4) ມູນຄ່າຄ່າປະກັນ	ມາດຕາ 6.28 – 6.29
5) ໃບຢັ້ງຢືນປະກັນໄພ	ມາດຕາ 6.30 – 6.31
ມາດຕາ 7. ການຄຸ້ມກັນຂໍ້ ໔: ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງນອກການສັນຈອນ	
1) ຈຸດປະສົງຂອງການຄຸ້ມກັນ	ມາດຕາ 7.1 – 7.2
2) ຂໍ້ຍົກເວັ້ນ	ມາດຕາ 7.3
3) ມູນຄ່າຄ່າປະກັນ	ມາດຕາ 7.4

ມາດຕາ 6. ການຄຸ້ມກັນຂໍ້ ໓: ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງໃນການສັນຈອນ

1) ຈຸດປະສົງຂອງການຄຸ້ມກັນ

- 6.1 ຈຸດປະສົງຂອງການຄຸ້ມກັນແມ່ນເພື່ອຕອບສະໜອງ:
- ຕໍ່ຂໍ້ກຳນົດຂອງຄຳລັດກ່ຽວກັບພັນທະດ້ານປະກັນໄພທີ່ໄດ້ປະກາດອອກໃຊ້ເປັນຫຼັກການຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງໂດຍບໍ່ຖືຄວາມຜິດ ໃນການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງດ້ານຮ່າງກາຍຂອງບຸກຄົນທີ່ສາມ, ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ເນື່ອງຈາກອຸປະຕິເຫດໃນການສັນຈອນຂອງລົດທີ່ແລ່ນບົນທ້ອງຖະໜົນ. ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງ ໂດຍບໍ່ຖືຄວາມຜິດນີ້ໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ ດັ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3.
 - ຕໍ່ການຂະຫຍາຍການຄຸ້ມກັນ ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງ ຊຶ່ງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ສາມາດເລືອກ ເອົາທາງເລືອກແບບບັງຄັບ ແລະ ທາງເລືອກອື່ນໆ ຂອງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 4. ເງື່ອນໄຂສະເພາະໄດ້ກຳນົດທາງເລືອກເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນຊຶ່ງເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ ແກ່ການຈ່າຍຄ່າປະກັນໄພພິເສດ.

ຫຼັງການກ່ຽວກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງ ໂດຍບໍ່ຖືຄວາມຜິດ ບໍ່ມີຄວາມໝາຍກ່ຽວກ່ວາການຄຸ້ມກັນຕາມກົດໝາຍ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດ.

- 6.2 ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງ ໃນການສັນຈອນແມ່ນການຄຸ້ມກັນ ຕໍ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ກ່ຽວກັບການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍ ຫາຍຊຶ່ງອາດເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຍ້ອນໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ/ຫຼື ວັດຖຸໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ ໃນຂະນະລົດຄັນທີ່ມີປະກັນໄພພວມສັນຈອນຢູ່ ຊຶ່ງການເສຍຫາຍດັ່ງກ່າວ ເນື່ອງມາຈາກ:
 - i. ອຸປະຕິເຫດລົດຕໍາກັນ, ໄຟໄໝ້ ຫຼື ການລະເບີດທີ່ເກີດຈາກລົດດັ່ງກ່າວ, ເຄື່ອງປະກອບຂອງລົດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ລົດຄັນນັ້ນຕະຫຼອດທັງວັດຖຸສິ່ງຂອງຕ່າງໆ ທີ່ລົດຄັນນັ້ນບັນທຸກ;
 - ii. ການຕົກລົ້ນຂອງເຄື່ອງປະກອບ, ວັດຖຸ, ສິ່ງຂອງ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນຮັບໃຊ້ຂອງລົດດັ່ງກ່າວ;
 - iii. ອຸປະຕິເຫດທີ່ເກີດຈາກລົດ ທີ່ມີປະກັນໄພຊຶ່ງບາງຄັ້ງທຳການລາກແກ່ພາຫະນະເປ່ເພ, ຫຼື ອຸປະຕິເຫດທີ່ເກີດຈາກລົດ ຄັນອື່ນທີ່ລາກແກ່ລົດທີ່ມີປະກັນໄພ ຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ເກີດກັບຍານພາຫະນະເຫຼົ່ານີ້ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມກັນ.
- 6.3 ປະການສຸດທ້າຍ, ນອກຈາກການຄຸ້ມກັນຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງແລ້ວ ຜູ້ປະກັນໄພຍັງຄ້ຳປະກັນຕໍ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນ ໄພກ່ຽວກັບການໃຊ້ຈ່າຍຕາມຕົວຈິງຊຶ່ງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພສະເໜີຂໍເພື່ອເຮັດອະນາໄມ ຫຼື ປົວແປງເຄື່ອງປະດັບພາຍໃນ ລົດ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຂອງຜູ້ກ່ຽວ ແລະ ຂອງຜູ້ຕິດຕາມໄປນຳຜູ້ກ່ຽວ ເມື່ອການໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງກ່າວຫາກເປັນການໃຊ້ຈ່າຍທີ່ສືບ ເນື່ອງມາຈາກການສະໝັກໃຈນຳສິ່ງຄົນເຈັບຈາກອຸປະຕິເຫດໃນການສັນຈອນຂອງລົດທີ່ມີປະກັນໄພໄປຮັບການປິ່ນປົວ. ການທົດແທນດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບການຄຸ້ມກັນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ພິຈາລະນາຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບ.

2) ຂໍ້ຍົກເວັ້ນ

ຜູ້ປະກັນໄພຈະບໍ່ຄ້ຳປະກັນການເສຍຫາຍດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- 6.4 ການເສຍຫາຍຍ້ອນບຸກຄົນທີ່ຂັບລົດຢູ່ໃນສະພາບ ເມົາເຫຼົ້າ ຫຼື ຢາເສບຕິດແລ້ວພາໃຫ້ລົດນັ້ນເກີດອຸປະຕິເຫດ.
- 6.5 ການເສຍຫາຍທີ່ເກີດຈາກລົດ ທີ່ຂົນສົ່ງວັດຖຸໄວໄຟ, ວັດຖຸລະເບີດ, ວັດຖຸເຂົ້າໜັງງ່າຍ ຫຼື ວັດຖຸໄໝ້ງ່າຍ, ເພາະວັດຖຸດັ່ງກ່າວ ເຫຼົ່ານັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມເສຍຫາຍມີອັນຕະລາຍເພີ່ມຂຶ້ນ. (ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ຂໍ້ຍົກເວັ້ນນີ້ຈະບໍ່ຖືກນຳໃຊ້ ຕໍ່ການບັນທຸກ ນ້ຳມັນລິ້ນ ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ ຫຼື ວັດຖຸຄ້າຍຄືກັນ ບໍ່ເກີນ 500 ກລ ຫຼື 600 ລິດ (ລວມທັງນ້ຳມັນ ຫລື ແກ໊ສ ທີ່ໃຊ້ແລ່ນຈັກ ລິດ).
- 6.6 ການເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະທຳການທົດສອບ, ການແຂ່ງຂັນຄວາມໄວ ຫຼື ການແຂ່ງຂັນກິລາອື່ນໆຊຶ່ງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ລ່ວງໜ້າຈາກອຳນາດລັດຕາມລະບຽບການກຳຕາມ ເຖິງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຈະເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນດັ່ງກ່າວໃນຖານະນັກ ແຂ່ງຂັນ, ຜູ້ຈັດຕັ້ງ ຫຼື ໃນຖານະຜູ້ຕາງໜ້າໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ກ່າວມານັ້ນກໍ່ຕາມ.
- 6.7 ການເສຍຫາຍໃດໆທີ່ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ອາຄານ, ສິ່ງຂອງ ຫຼື ສັດທີ່ເຊົ່າມາ ຫຼື ຝາກໄວ້ນຳຜູ້ຂັບຂີ່ ບໍ່ວ່າໃນຖານະໃດກໍ່ຕາມ; ເຖິງ ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ຂໍ້ຍົກເວັ້ນນີ້ຈະບໍ່ປະຕິບັດນຳໃຊ້ຕໍ່ການໃຊ້ຈ່າຍຄ່າເສຍຫາຍທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນ ກໍລະນີທີ່ການເສຍຫາຍນັ້ນເກີດຈາກໄຟໄໝ້ ຫຼື ລະເບີດເນື່ອງຈາກລົດທີ່ມີປະກັນໄພຈອດຢູ່ສະຖານທີ່ນັ້ນ.
- 6.8 ການເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ສິນຄ້າ ແລະ ສິ່ງຂອງທີ່ບັນທຸກຢູ່ໃນລົດທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ.
- 6.9 ການເສຍຫາຍທີ່ເກີດຈາກອາວຸດ ຫຼື ເຄື່ອງຈັກສຳລັບການລະເບີດດ້ວຍການປ່ຽນແປງໂຄງຮ່າງແກນປະລະມານ ຫຼື ດ້ວຍວັດຖຸ ເຜົາໄໝ້ນິວເຄຼຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອຂອງກຳມັນຕະພາບລັງສີ ຫຼື ຈາກທຸກຢ່າງທີ່ເປັນບໍ່ເກີດແຫຼ່ງການກະຈາຍກະແສໄຟຟ້າ ຊຶ່ງ ນອນໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ໂຮງງານທີ່ເດີນດ້ວຍນິວເຄຼຍແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ.
- 6.10 ການເສຍຫາຍເກີດຈາກສົງຄາມຕ່າງດ້າວ ຫຼື ສົງຄາມກາງເມືອງ. ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຈາກ ຫລື ຜ່ານຈາກ ຫຼື ສືບເນື່ອງມາ ຈາກບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ຂອງສົງຄາມ, ການບຸກລຸກ, ການກະທຳຂອງສັດຕູຕ່າງປະເທດ, ສົງຄາມ ຫຼື ການ ດຳເນີນການຄ້າຍຄືສົງຄາມ (ບໍ່ວ່າຈະປະກາດ ຫຼື ບໍ່ປະກາດກໍ່ຕາມ) ການກໍ່ຄວາມວຸ້ນວາຍຂອງພົນລະເມືອງ ຫຼື ການລຸກຮື້ຂຶ້ນ ຂອງປະຊາຊົນ, ການລຸກຮື້ຂຶ້ນຂອງທະຫານ, ການກໍ່ຈາລະຈົນ, ກະບົດ, ການປະຕິວັດ, ກຳລັງທະຫານ ຫຼື ການກະທຳໃດໆ ຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ມີໜ້າທີ່ໃນນາມ ຫຼື ມີການເຊື່ອມຕໍ່ກັບອົງກອນໃດໆ ເພື່ອຈຸດປະສົງໂຄ່ນລົ້ມ ຫຼື ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕ່າງໆ.
- 6.11 ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໂດຍເຈຕະນາຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ.

- 6.12 ການປັບໄໝ.
- 6.13 ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຈາກລົດປະກັນໄພ ເວລາບັນທຸກເຄື່ອງກຳເນີດກະແສກຳມັນຕະພາບລັງສີ ເພື່ອນຳໄປໃຊ້ນອກໂຮງງານນິວເຄຼຍ ດ້ວຍເຫດວ່າເຄື່ອງກຳເນີດດັ່ງກ່າວອາດຈະໄດ້ກໍ່ການເສຍຫາຍ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ເສຍຫາຍໜັກຂຶ້ນ.
- 6.14 ການເສຍຫາຍຈາກການຈະລາຈົນ, ຂະບວນລຸກຮື້ຂອງປະຊາຊົນ ຫຼື ພຶດຕິກຳທີ່ມີກຸ່ມຄົນສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດຊຶ່ງມີການນຳພາຢ່າງເປີດເຜີຍ.
- 6.15 ການເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງການແລ່ນລົດ ຫຼື ກຳລັງດຳເນີນງານຂອງຍານພາຫະນະ,ເຄື່ອງກົນຈັກ ແລະ/ຫຼື ອຸປະກອນທີ່ຮັບໃຊ້ໃຫ້ວຽກການກະເສດ, ກໍ່ສ້າງ, ຫຼື ມີຈຸດປະສົງອື່ນໆທີ່ຄ້າຍຄຽງນັ້ນ. ນອກຈາກວ່າພາຫະນະກົນຈັກດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ສັນຈອນບິນທ້ອງຖະໜົນໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງອອກໃບທະບຽນລົດຢັ້ງຢືນທີ່ນຳໃຊ້ ພ້ອມທັງມີໄລຍະເວລາດຽວກັນກັບສັນຍາປະກັນໄພນີ້.
- 6.16 ການເສຍຫາຍ ຫຼື ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃດໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ເຊິ່ງເປັນຜົນມາຈາກການກໍ່ການຮ້າຍໃດໆ ຫຼື ມີຜົນທີ່ສືບເນື່ອງມາຈາກເຫດການດັ່ງກ່າວ
- 6.17 ຜູ້ປະກັນໄພຈະບໍ່ຮັບຜິດຊອບໃນການຈ່າຍຄ່າຕອບແທນໃດໆ ຫຼື ຈ່າຍຄ່າຜົນປະໂຫຍດໃດໆຕາມຂອບເຂດການຄຸ້ມກັນດັ່ງກ່າວ, ເຊິ່ງການຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງກ່າວຂອງຜູ້ປະກັນໄພ ອາດຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພຖືກລົງໂທດໂດຍການຂວ້າບາດຈາກສະຫະປະຊາຊາດ ຫຼື ການຄ້າ, ຫຼື ການຂວ້າບາດທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ກົດຫມາຍ ຫຼື ກົດລະບຽບຂອງສະຫະພາບເອີຣົບ, ສະຫະຣາດສະອານະຈັກ ຫຼື ສະຫະລັດອາເມລິກາ.
- 6.18 ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງຕໍ່ບຸກຄົນທີສາມບໍ່ຄຸ້ມກັນຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ວັດຖຸ ຫຼື ຊັບສິນທີ່ເກີດຈາກການສັ່ນສະເທືອນ ຫຼື ການການກົດທັບ ຂອງລົດທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຕໍ່ກັບເຄື່ອງຊັ່ງນ້ຳໜັກ, ຖະໜົນຫົນທາງ, ຂົວ, ທາງຄົນຍ່າງ, ເດີນສາທາລະນະລະ ຫຼື ສ່ວນບຸກຄົນ ລວມທັງຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດກັບສິ່ງອື່ນໆທີ່ຢູ່ລຸ່ມສະຖານທີ່ເກີດເຫດດັ່ງກ່າວ.

3) ເງື່ອນໄຂພິເສດໃນການຄຸ້ມກັນຄວາມເສຍຫາຍຂອງຜູ້ໂດຍສານ

6.19 ການຄຸ້ມກັນຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ບັນດາຜູ້ໂດຍສານ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພນັ້ນ ແມ່ນບໍ່ຂັດກັບລະບຽບການທີ່ລະບຸໄວ້ໃນຂໍ້ 6.1 ເຖິງ 6.16 ການຄຸ້ມກັນດັ່ງກ່າວແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ກ) ປະເພດການເສຍຫາຍທີ່ຖືກຄ້ຳປະກັນ

6.20 ການຄຸ້ມກັນທີ່ກວ່າມາຂ້າງເທິງນີ້ ແມ່ນປະຕິບັດສະເພາະຕໍ່ການເສຍຫາຍດ້ານຮ່າງກາຍ ທີ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ໂດຍສານຂອງລົດທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ແລະ ການເສຍຫາຍຕໍ່ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຂອງເຂົາເຈົ້າ ຊຶ່ງຕິດພັນກັບຄວາມເສຍຫາຍດ້ານຮ່າງກາຍດັ່ງກ່າວ.

ຂ) ເງື່ອນໄຂການຂົນສົ່ງທີ່ມີການຄຸ້ມກັນ

6.21 ຕໍ່ລົດ 2 ລໍ້ ແລະ 3 ລໍ້

ຕ້ອງບັນທຸກຜູ້ໂດຍສານຕາມຈຳນວນບ່ອນນັ່ງຂອງຜູ້ຜະລິດ.

6.22 ກ່ຽວກັບລົດເບົາ (ລວມທັງລົດດັດແປງຕົວຖັງ), ລົດຕູ້ ແລະ ລົດເມໂດຍສານ

ຜູ້ໂດຍສານຕ້ອງນັ່ງຢູ່ດ້ານໃນລົດທີ່ມີປະກັນໄພເທົ່ານັ້ນ.

6.23 ລົດປະເພດທຸລະກິດ

ຜູ້ໂດຍສານຕ້ອງນັ່ງຢູ່ໃນຫ້ອງໂດຍສານ ຫຼື ນັ່ງມ້າຍາວຢູ່ກະບະທາງຫຼັງ ທີ່ມີຮາວອ້ອມຂ້າງລົດ ຫຼື ໃນຕົວຖັງລົດແບບເປັນຕູ້.

6.24 ສຳລັບລົດຟ່ວງ ແລະ ເຄິ່ງລົດຟ່ວງ (ຕາບໃດລົດດັ່ງກ່າວຍັງມີປະກັນໄພຕາມຄວາມໝາຍຂອງມາດຕາ 4.1)

ລົດດັ່ງກ່າວຕ້ອງແມ່ນຜະລິດຂຶ້ນເພື່ອຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ແລະ ຜູ້ໂດຍສານຕ້ອງນັ່ງຢູ່ໃນລົດຟ່ວງ ຫຼື ເຄິ່ງລົດຟ່ວງ.

6.25 ອີງຕາມປະໂຫຍກ ທີ່ຢູ່ ຂໍ້ 6.19 ເຖິງ 6.22, ເງື່ອນໄຂເພີ່ມເຕີມທີ່ປະຕິບັດນຳໃຊ້ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ຈຳນວນຜູ້ໂດຍສານທີ່ບັນທຸກຢູ່ໃນລົດ ຕ້ອງບໍ່ເກີນຈຳນວນບ່ອນນັ່ງ ແລະ ຫຼື ບໍ່ເກີນຄວາມສາມາດໃນການບັນທຸກ ທີ່ຜູ້ຜະລິດໄດ້ກຳນົດໄວ້.
- ຕາມຈຸດປະສົງຂອງເງື່ອນໄຂນີ້ ສຳລັບເດັກນ້ອຍອາຍຸຫຼຸດ 10 ປີ ຈະຖືກພິຈາລະນາຄິດໄລ່ເປັນເຄິ່ງຄົນ.
- ໃນກໍລະນີທີ່ລະເມີດຕາມເງື່ອນໄຂກ່ຽວກັບຈຳນວນບ່ອນນັ່ງແມ່ນຈະຖືກປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 15.5 (ຂ).
- ຈະບໍ່ມີການຄຸ້ມກັນໃດໆ ຖ້າຫາກເກີດກໍລະນີມີການລະເມີດກ່ຽວກັບປະລິມານຈຳນວນບ່ອນນັ່ງທີ່ກ່າວໄວ້.

ຄ) ຜູ້ໂດຍສານທີ່ບໍ່ມີການຄຸ້ມກັນ
6.26 ຜູ້ໂດຍສານທີ່ບໍ່ໄດ້ເສຍຄ່າປີຈະບໍ່ຖືກຄ້າປະກັນ, ນອກຈາກວ່າຈະຖືກກຳນົດໄວ້ໃນເງື່ອນໄຂສະເພາະ.

6.27 ອີງຕາມມາດຕາ 6.26, ຖ້າວ່າຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຫາກຕ້ອງການໃຫ້ຄຸ້ມກັນຄວາມສ່ຽງດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ເຮັດການປະກັນໄພພິເສດ, ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກຜູ້ປະກັນໄພ.

4) ຂອບເຂດວົງເງິນຮັບຜິດຊອບ

6.28 ຂອບເຂດວົງເງິນຮັບຜິດຊອບໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 4:

“ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງຕາມກົດໝາຍ”
ແລະ ທາງເລືອກອື່ນໆ

6.29 ຄ່າທຳນຽມສານ, ຄ່າດຳເນີນຄະດີ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆ ຕາມລະບຽບການ ບໍ່ໄດ້ຫັກເອົາມາຈາກມູນຄ່າຄ້າປະກັນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ໃນກໍລະນີ ຫາກສານຕັດສິນໃຫ້ເສຍຄ່າທຳນຽມສານສູງຫຼາຍ, ຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຕ່າງກໍ່ຕ້ອງຊຳລະຄ່າທຳນຽມດັ່ງກ່າວ ຕາມສັດສ່ວນຂອງໃຜລາວອີງຕາມການຕັດສິນຂອງສານ.

5) ໃບຢັ້ງຢືນປະກັນໄພ

6.30 ພາຍຫຼັງການສະເໜີເຮັດປະກັນໄພໄດ້ 15 ວັນຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພມີສິດໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນປະກັນໄພ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຂັບຂີ່ທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ນຳສະເໜີເວລາຖືກກວດກາ.

6.31 ເວລາມອບໃບຢັ້ງຢືນປະກັນໄພນັ້ນ, ຖ້າເປັນຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຜູ້ປະກັນໄພອາດຈະມອບໃບຮັບເງິນໃຫ້ພ້ອມກໍ່ໄດ້.

ມາດຕາ 7. ການຄຸ້ມກັນຂໍ້ ຂ: ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງນອກຈາກສັນຈອນ

1) ຈຸດປະສົງຂອງການຄຸ້ມກັນ

7.1 ການຄຸ້ມກັນນີ້ແມ່ນການຄຸ້ມກັນຕໍ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພກ່ຽວກັບການໃຊ້ແທນເສຍຫາຍ ຊຶ່ງອາດຈະເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ກ່ຽວຍ້ອນໄດ້ກໍ່ການເສຍຫາຍ ແລະ/ຫຼື ດ້ານວັດຖຸໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນໃນຂະນະລົດຄັນມີປະກັນໄພຈອດຢູ່ ແລະ ການເສຍຫາຍນັ້ນເປັນຜົນສືບເນື່ອງມາຈາກການກະທຳຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ໃນການຄຸ້ມກັນ ຂໍ້ ກ.

7.2 ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ການເສຍຫາຍທີ່ເກີດມາຈາກເຄື່ອງອາໄຫຼ່ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຮັບໃຊ້ການເດີນລົດ ແລະ ການເສຍຫາຍທີ່ເກີດມາຈາກສິ່ງຂອງ ຫຼື ວັດຖຸອື່ນໆ ທີ່ລົດໄດ້ບັນທຸກໄປນັ້ນ ແມ່ນຖືກຄຸ້ມກັນສະເພາະ ແຕ່ຊື່ນສ່ວນທີ່ບໍ່ໄດ້ແຍກຈາກຕົວລົດ ຫຼື ຊື່ນສ່ວນທີ່ປະກອບກັບຕົວລົດເທົ່ານັ້ນ.

2) ຂໍ້ຍົກເວັ້ນ

7.3 ບັນດາຂໍ້ຍົກເວັ້ນທີ່ກ່າວໄວ້ໃນຂໍ້ 6.4 ເຖິງ 6.17 ນັ້ນກໍ່ນຳໃຊ້ໄດ້ສຳລັບການຄຸ້ມກັນຂໍ້ ຂ.

3) ຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບ

7.4 ຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 6.28 ຫາ 6.29

ການເສຍຫາຍຕໍ່ຍານພາຫະນະທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ

ມາດຕາ 8. ການຄຸ້ມກັນຂໍ້ ຄ: ການເສຍຫາຍເນື່ອງຈາກອຸປະຕິເຫດທຸກຢ່າງ	
1) ຈຸດປະສົງຂອງການຄຸ້ມກັນ	ມາດຕາ 8.1 – 8.4
2) ຂໍ້ຍົກເວັ້ນ	ມາດຕາ 8.5 – 8.22
3) ມູນຄ່າຄ້າປະກັນ	ມາດຕາ 8.23
ມາດຕາ 9. ການຄຸ້ມກັນຂໍ້ ງ: ການເສຍຫາຍເນື່ອງມາຈາກການດຳກັນ	
1) ຈຸດປະສົງຂອງການຄຸ້ມກັນ	ມາດຕາ 9.1 – 9.2
2) ຂໍ້ຍົກເວັ້ນ	ມາດຕາ 9.3
3) ມູນຄ່າຄ້າປະກັນ	ມາດຕາ 9.4
ມາດຕາ 10. ການຄຸ້ມກັນຂໍ້ ຈ: ແວ່ນລົດແຕກ	
1) ຈຸດປະສົງຂອງການຄຸ້ມກັນ	ມາດຕາ 10.1

- 8.6 ການເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບລົດ, ຊຶ່ງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຂັບໃນຂະນະທີ່ເມົາເຫຼົ້າ ຫຼື ເມົາຢາເສບຕິດແລ້ວກໍ່ໃຫ້ເກີດອຸປະຕິເຫດ.
ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ດີ, ຂໍ້ຍົກເວັ້ນເທິງນີ້ ບໍ່ມີຜົນບັງຄັບ ຖ້າຫາກມີຫລັກຖານຢັ້ງຢືນວ່າ ອຸປະຕິເຫດທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ບໍ່ມີສ່ວນກ່ຽວພັນກັບ ສະພາບຂອງຜູ້ຂັບລົດ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ນຳໃຊ້ຂໍ້ຍົກເວັ້ນນີ້ຕໍ່ຜູ້ໄດ້ຮັບປະກັນໄພຄົນອື່ນອກ ຈາກຄົນຂັບລົດຄົນດັ່ງກ່າວເທົ່ານັ້ນ.
- 8.7 ການເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບລົດໃນເວລາຂົນສົ່ງວັດຖຸໄວໄຟ, ວັດຖຸລະເບີດ, ວັດຖຸທີ່ມີສານເຄມີ ຫຼື ວັດຖຸໄໝ້ງ່າຍ ແລະ ໃນໂອກາດນັ້ນວັດຖຸດັ່ງກ່າວຫາກໄດ້ກໍ່ ຫຼື ໄດ້ເພີ່ມອັນຕະລາຍໃຫ້ແກ່ການເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ. (ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມຂໍ້ຍົກເວັ້ນນີ້ຈະບໍ່ຖືກນຳໃຊ້ກັບການບັນທຸກນ້ຳມັນທີ່ໃຊ້ຫລໍ່ລົມ ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ ຫຼື ອາຍແກສບໍ່ເກີນ 500 ກລ ຫຼື 600 ລິດ (ລວມທັງນ້ຳມັນ ຫຼື ແກ້ສທີ່ໃຊ້ແລ່ນຈັກລົດ).
- 8.8 ຄວາມເສຍຫາຍຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບລົດ ໃນກໍລະນີທີ່ທາງການດຳຫຼວດ ຫຼື ທະຫານໄດ້ເກນ ຫຼື ລະດົມໄປຮັບໃຊ້ວຽກ ປ້ອງກັນຊາດ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.
- 8.9 ການເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບລົດ ຍ້ອນສິນຄ້າ ຫຼື ວັດຖຸສິ່ງຂອງຕ່າງໆ ທີ່ບັນທຸກຢູ່ໃນລົດ.
- 8.10 ການເສຍຫາຍທີ່ເກີດມາຈາກການຂົນສົນຄ້າຂຶ້ນ ແລະ ລົງຈາກຍານພາຫະນະ.
- 8.11 ການເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະທຳການທົດສອບ, ການແຂ່ງຂັນຄວາມໄວ (ຫຼືການລົດລອງ) ເຖິງແມ່ນວ່າໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກອຳນາດລັດຕາມລະບຽບການກໍ່ຕາມ ເຖິງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຈະເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນດັ່ງກ່າວໃນຖານະນັກແຂ່ງຂັນ, ຜູ້ຈັດຕັ້ງ ຫຼື ໃນຖານະຜູ້ຕາງໜ້າໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ກ່າວມານັ້ນກໍ່ຕາມ.
- 8.12 ການເສຍຫາຍທີ່ເກີດຈາກອາວຸດ ຫຼື ເຄື່ອງຈັກສຳລັບການລະເບີດດ້ວຍການປ່ຽນແປງໂຄງຮ່າງແກນປະລະມານູ ຫຼື ດ້ວຍວັດຖຸເຜົາໄໝ້ນິວເຄຼຍ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອຂອງກຳມັນຕະພາບລັງສີ ຫຼື ຈາກທຸກຢ່າງທີ່ເປັນບໍ່ເກີດແຫຼ່ງການກະຈາຍກະແສໄຟຟ້າ ເຊິ່ງນອນໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ໂຮງງານທີ່ເດີນດ້ວຍນິວເຄຼຍແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ.
- 8.13 ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຈາກລົດປະກັນໄພ ເວລາບັນທຸກເຄື່ອງກຳເນີດກະແສກຳມັນຕະພາບລັງສີ ເພື່ອນຳໄປໃຊ້ນອກໂຮງງານນິວເຄຼຍ ດ້ວຍເຫດວ່າເຄື່ອງກຳເນີດດັ່ງກ່າວອາດຈະໄດ້ກໍ່ການເສຍຫາຍ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ເສຍຫາຍໜັກຂຶ້ນ.
- 8.14 ການເສຍຫາຍທີ່ເກີດຈາກໄພທຳມະຊາດ ແລະ ຈະບໍ່ມີການຍົກເວັ້ນໃດໆ ລວມທັງຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຈາກສາເຫດແຜ່ນດິນໄຫວ, ພູເຂົາໄຟລະເບີດ, ກະແສຄືນທະເລແຮງ, ໄພນ້ຳຖ້ວມ, ພະຍຸໃຕ້ຝຸ່ນ, ພະຍຸຕອກນາໂດ, ພະຍຸໄຊໂກລນ.
- 8.15 ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຍ້າຍ ຫຼື ລາກແກ່ລົດທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພໄປຍັງຮ້ານສ້ອມແປງທີ່ໄດ້ຄັດເລືອກທີ່ໃກ້ທີ່ສຸດ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ທີ່ເກີດມາຈາກອຸປະຕິເຫດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບລົດທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງກ່າວຕ້ອງບໍ່ເກີນ 20% ຂອງມູນຄ່າການສ້ອມແປງຕົວຈິງ. ເຊິ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບດັ່ງກ່າວແມ່ນເປັນສ່ວນຂອງຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ຈະບໍ່ເກີນຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງສຸດຂອງຜູ້ປະກັນໄພຕາມຂໍ້ກຳນົດພາຍໃຕ້ມາດຕານີ້.
ໃນກໍລະນີເກີດອຸປະຕິເຫດ ຫຼື ລົດເກີດຕິດຂັດ, ລົດໄດ້ຖືກຈອດປະໄວ້ໂດຍຂາດການຮັກສາດຸແລ ແລະ ພາໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍ ຫຼື ສູນເສຍ ຫຼື ໃນກໍລະນີທີ່ລົດຂັບໄປບິນທ້ອງຖະໜົນທີ່ມີສະພາບບໍ່ດີ ກ່ອນການສ້ອມແປງທີ່ຈຳເປັນທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວນັ້ນ, ຄວາມເສຍຫາຍໃດໆ ທີ່ຂະຫຍາຍວົງກ້ວາງອອກ ຫຼື ພາໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ລົດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຈະຖືກຍົກເວັ້ນຈາກການຄຸ້ມກັນ.
- 8.16 ການເສຍຫາຍທາງອ້ອມເຊັ່ນ: ການອັບປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ຂາດລາຍໄດ້ທີ່ຄວນໄດ້ຮັບ ແລະ ການຫຼຸ້ຍຫ້ຽນຂອງຍານພາຫະນະ.
- 8.17 ການເສຍຫາຍເຊິ່ງເກີດຈາກການບົວລະບັດບໍ່ດີ, ການຫຼຸ້ຍຫ້ຽນ, ການບົກຟ່ອງ ຫຼື ຜິດພາດໃນການຜະລິດລົດ, ສະພາບໜ້າດິນຫູບໂນນ ຫຼື ສະພາບບໍ່ດີຂອງໜ້າດິນທີ່ເຮັດໃຫ້ລົດກັ້ງ, ເຄື່ອງປະກອບລົດຕົກເຮ່ຍ.
- 8.18 ຄວາມເສຍຫາຍໃດໆໃນຂະນະທີ່ລົດໄດ້ຮັບການປະກັນໄພໂດຍສານເກີນຈຳນວນບ່ອນນັ່ງ ແລະ/ຫຼື ຂົນສົ່ງເກີນຄວາມແຮງທີ່ຜະລິດໄດ້ກຳນົດໄວ້, ການລະເລີຍການເອົາໃຈໃສ່ນີ້ຈະເປັນສາເຫດໃຫ້ແກ່ຄວາມເສຍຫາຍ ຫຼື ບໍ່ກໍ່ຕາມ.

- 8.19 ໃນກໍລະນີລົດປີ້ນຂວ້າ ຈະມີການຄຸ້ມກັນສະເພາະຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການກະທົບ ຊຶ່ງມີສາເຫດມາຈາກລົດຄັນ ດັ່ງກ່າວປີ້ນຂວ້າ. ການກະທົບຊຶ່ງເກີດຈາກຄວາມຮ້ອນຂອງຈັກລົດເນື່ອງຈາກນ້ຳຖ້ວມຈັກ (ຈັກຈຸ່ມນ້ຳ) ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການ ຄຸ້ມກັນ.
- 8.20 ຄວາມສຸນເສຍ, ຄວາມເສຍຫາຍ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃດໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ບໍ່ວ່າທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ໂດຍເປັນເຫດມາຈາກ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ມີຜົນສືບເນື່ອງມາຈາກເຫດການດັ່ງກ່າວ.
- 8.21 ການເສຍຫາຍເກີດຈາກສິ່ງຄາມຕ່າງດ້າວ ຫຼື ສິ່ງຄາມກາງເມືອງ. ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຈາກ ຫລື ຜ່ານຈາກ ຫຼື ສືບເນື່ອງ ມາຈາກບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ຂອງສິ່ງຄາມ, ການບຸກລຸກ, ການກະທຳຂອງສັດຕູຕ່າງປະເທດ, ສິ່ງຄາມ ຫຼື ການດຳເນີນການຄ້າຍຄືສິ່ງຄາມ (ບໍ່ວ່າຈະປະກາດ ຫຼື ບໍ່ປະກາດກໍຕາມ) ການກໍ່ຄວາມວຸ້ນວາຍຂອງພົນລະເມືອງ ຫຼື ການ ລຸກຮື້ຂຶ້ນຂອງປະຊາຊົນ, ການລຸກຮື້ຂຶ້ນຂອງທະຫານ, ການກໍ່ຈາລະຈົນ, ກະບົດ, ການປະຕິວັດ, ກຳລັງທະຫານ ຫຼື ການ ກະທຳໃດໆຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ມີຫນ້າທີ່ໃນນາມ ຫຼື ມີການເຊື່ອມຕໍ່ກັບອົງກອນໃດໆ ເພື່ອຈຸດປະສົງໂຄ້ນລົມ ຫຼື ການກໍ່ການຮ້າຍ ຫຼື ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕ່າງໆ.
- 8.22 ຜູ້ປະກັນໄພຈະບໍ່ຮັບຜິດຊອບໃນການຈ່າຍຄ່າຕອບແທນໃດໆ ຫຼື ຈ່າຍຄ່າຕອບແທນໃດໆຕາມຕໍ່ກັບຂອບເຂດດັ່ງກ່າວ, ຖ້າວ່າການຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງກ່າວຂອງຜູ້ປະກັນອາດຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ປະກັນຖືກລົງໂທດການຂວ້າບາດຈາກສະຫະ ປະຊາຊາດ ຫຼື ການຄ້າ, ເສດຖະກິດ, ກົດຫມາຍ ຫຼື ກົດລະບຽບຂອງສະຫະພາບເອີຣົບ, ສະຫະຣາຊະອານາຈັກ ຫຼື ສະຫະລັດອາເມລິກາ.

3) ມູນຄ່າການຄ້າປະກັນ

- 8.23 ສຳລັບແຕ່ລະຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ, ບໍລິສັດປະກັນໄພຄ້າປະກັນທົດແທນຄືນຕາມມູນຄ່າຕົວຈິງຂອງລົດໃນມື ເກີດອຸປະຕິເຫດເທົ່ານັ້ນ ແລະສູງສຸດບໍ່ເກີນວົງເງິນຄ້າປະກັນ ໂດຍຈະຫັກຄ່າຄວາມຮັບຜິດຊອບເອງຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການ ປະກັນໄພທີ່ກຳນົດໄວ້ເງື່ອນໄຂສະເພາະນັ້ນອອກ.

ມາດຕາ ການຄຸ້ມກັນຂໍ້ ໗: ການເສຍຫາຍເກີດຈາກການຕໍາກັນ

1) ຈຸດປະສົງຂອງການຄຸ້ມກັນ

- 9.1 ການຄຸ້ມກັນນີ້ແມ່ນການຄຸ້ມກັນຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຈາກການຕໍາກັນກັບລົດ ຫຼື ຄົນຍ່າງ ແລະ ການຕໍາກັນບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ຢູ່ອຸ່ສ້ອມແປງ, ບ່ອນມັງຽນລົດ ຫຼື ອາຄານສະຖານທີ່ ທີ່ຢູ່ໃນການຄຸ້ມຄອງຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ແລະ ລົດ ຫລື ຄົນ ຍ່າງທີ່ເປັນຄູ່ກໍລະນີນັ້ນບໍ່ໄດ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ, ບໍລິສັດຈະໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອ ສາມາດລະບຸຕົວຕົນ ລົດ ຫຼື ຄົນຍ່າງທີ່ເປັນຄູ່ກໍລະນີນັ້ນໄດ້ເທົ່ານັ້ນ
ການຄຸ້ມກັນນີ້ ຈະບໍ່ໃຫ້ການຄຸ້ມກັນຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຈາກການຕໍາກັບສັດທຸກປະເພດ
- 9.2 ເຄື່ອງປະກອບທັງໝົດຂອງລົດທີ່ມີປະກັນໄພ, ນັບທັງເຄື່ອງອາໄຫຼ່, ອຸປະກອນສ້ອມແປງ ແລະ ເຄື່ອງປ່ຽນຖ່າຍທີ່ມາພ້ອມ ກັບລົດໂດຍບໍ່ໄດ້ເພີ່ມລາຄາລົດຄັນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຈະໄດ້ຮັບການຄຸ້ມກັນທັງໝົດ, ບໍລິສັດຈະບໍ່ໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງອຸປະກອນ ຕົບແຕ່ງເພີ່ມເຕີມເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າໄດ້ມີການຕົກລົງຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກບໍລິສັດເທົ່ານັ້ນ, ຖ້າວ່າບໍ່ສາມາດຊອກຊື້ ເຄື່ອງອາໄຫຼ່ປ່ຽນຖ່າຍ ຫຼື ອຸປະກອນຈຳເປັນເພື່ອການສ້ອມແປງລົດດັ່ງກ່າວນັ້ນໄດ້ ພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ຖ້າວ່າເຄື່ອງ ດັ່ງກ່າວຫາກເປັນເຄື່ອງໝົດສະໄໝ, ສິນປະກັນໄພສຳລັບຊື້ຊິ້ນສ່ວນ ຫຼື ເຄື່ອງປະກອບເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນບໍ່ໃຫ້ເກີນລາຄາຫຼ້າ ສຸດທີ່ຂາຍຢູ່ຮ້ານຕົວແທນຈຳໜ່າຍເຄື່ອງອາໄຫຼ່ຂອງທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ.

ຜູ້ປະກັນໄພສາມາດທີ່ຈະເລືອກໃນການຈ່າຍຄ່າສ້ອມແປງພາຫະນະ ຫຼື ທົດແທນເປັນເງິນຕາມມູນຄ່າການສຸນເສຍ ຫຼື ເປ່ເພ ເສຍຫາຍຂອງຍານພາຫະນະ ຫຼື ແປງໃຫ້ຄືນສະພາບເດີມ ຫຼື ປ່ຽນແທນໃຫ້ແກ່ລົດທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ.

2) ຂໍ້ຍົກເວັ້ນ

- 9.3 ບັນດາຂໍ້ຍົກເວັ້ນທີ່ກ່າວໃນຂໍ້ 8.5 ຫາ 8.22 ແມ່ນນຳໃຊ້ສຳລັບການຄຸ້ມກັນຄວາມເສຍຫາຍຈາກການຕໍາກັນ.

3) ມູນຄ່າການຄຸ້ມກັນ

9.4 ສໍາລັບແຕ່ລະຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ, ຜູ້ປະກັນໄພ ຄໍາປະກັນທົດແທນຄືນ ຕາມມູນຄ່າຕົວຈິງຂອງລົດໃນມື້ເກີດ ອຸປະຕິເຫດເທົ່ານັ້ນ ແລະສູງສຸດບໍ່ເກີນວົງເງິນຄໍາປະກັນ ໂດຍຈະຫັກຄ່າຄວາມຮັບຜິດຊອບເອງຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນ ໄພທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນເງື່ອນໄຂສະເພາະນັ້ນອອກ.

ມາດຕາ 10. ການຄຸ້ມກັນຂໍ້ ຈ: ແວ່ນລົດແຕກ

1) ຈຸດປະສົງຂອງການຄຸ້ມກັນ

10.1 ສັນຍານີ້ໃຫ້ການຄຸ້ມກັນໃນການຈ່າຍສໍາລັບການຕິດຕັ້ງແວ່ນໜ້າ, ແວ່ນປະຕູ, ແວ່ນຂ້າງ ແລະ ແວ່ນເທິງຫຼັງຄາຂອງລົດ ປະກັນໄພ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມາຈາກສາເຫດອຸປະຕິເຫດໂດຍກົງ ຫຼື ບໍ່ກໍ່ຕາມ.

2) ຂໍ້ຍົກເວັ້ນ

10.2 ຂໍ້ຍົກເວັ້ນທີ່ກ່າວໄວ້ໃນຂໍ້ 8.5 ຫາ 8.22 ແມ່ນໃຊ້ສໍາລັບການຄຸ້ມກັນຂໍ້ ຈ.

3) ມູນຄ່າການຄໍາປະກັນ

10.3 ສັນຍານີ້ໃຫ້ການຄຸ້ມກັນຄ່າຕິດຕັ້ງແວ່ນ ແຕ່ບໍ່ລວມຄ່າຕິດຟືມກັນແສງ .

ມາດຕາ 11. ການຄຸ້ມກັນຂໍ້ ສ: ໄຟໄໝ້

1) ຈຸດປະສົງຂອງການຄຸ້ມກັນ

11.1 ການຄຸ້ມກັນນີ້ແມ່ນເປັນການຄຸ້ມກັນຂອງຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຈາກ ໄຟໄຫມ້, ຟ້າຜ່າ ຫຼື ການລະເບີດ.

11.2 ການເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບອຸປະກອນໄຟຟ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມກັນເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າ ຄວາມເສຍຫາຍນັ້ນຫາກໄດ້ເກີດມາ ຈາກ ການທໍາງານຜິດພາດຂອງອຸປະກອນດັ່ງກ່າວ.

11.3 ເຄື່ອງປະກອບທັງຫມົດ, ນັບທັງເຄື່ອງອາໄຫລ່, ອຸປະກອນສ້ອມແປງ ແລະເຄື່ອງປ່ຽນຖ່າຍຊຶ່ງມີມາພ້ອມກັບລົດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ ເພີ່ມລາຄາລົດຄັນດັ່ງກ່າວແມ່ນຈະໄດ້ຮັບການຄຸ້ມກັນທັງຫມົດ, ບໍລິສັດຈະບໍ່ໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງອຸປະກອນຕົບແຕ່ງເພີ່ມເຕີມ ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າໄດ້ມີການຕົກລົງຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກບໍລິສັດເທົ່ານັ້ນ, ຖ້າວ່າບໍ່ສາມາດຊອກຊື້ເຄື່ອງອາໄຫລ່ປ່ຽນ ຖ່າຍ ຫຼື ອຸປະກອນຈໍາເປັນເພື່ອການສ້ອມແປງລົດດັ່ງກ່າວນັ້ນໄດ້ພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນ, ຫຼື ຖ້າວ່າເຄື່ອງດັ່ງກ່າວຫາກເປັນເຄື່ອງ ຫມົດສະໄຫມ, ສິນປະກັນໄພ ສໍາຫລັບສິນສ່ວນ ຫຼື ເຄື່ອງປະກອບເຫລົ່ານັ້ນ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ເກີນລາຄາຫລໍ່ສຸດທີ່ຂາຍຢູ່ຮ້ານຕົວ ແທນຈໍາຫນ່າຍເຄື່ອງອາໄຫລ່ຂອງທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ.

2) ຂໍ້ຍົກເວັ້ນ

ນອກຈາກຂໍ້ຍົກເວັ້ນທີ່ກ່າວໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 8.5 ຫາ ຂໍ້ທີ 8.22 ແລ້ວ ຍັງມີການເສຍຫາຍທີ່ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມກັນອີກເພີ່ມເຕີມເຊັ່ນ :

11.4 ການເສຍຫາຍທີ່ເກີດຈາກວັດຖຸລະເບີດທຸກຊະນິດ ທີ່ບັນທຸກພາຍໃນ ຫລື ຢູ່ເທິງລົດທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ.

ການເສຍຫາຍ ທີ່ບໍ່ອາດຖືວ່າມາຈາກໄຟໄຫມ້, ໂດຍສະເພາະ ການເຜົາໄຫມ້ ທີ່ເກີດຈາກຄວາມຮ້ອນເກີນຂອບເຂດໂດຍບໍ່ມີ ແປວໄຟລຸກຂຶ້ນ ຫຼື ເກີດຈາກ ອຸປະຕິເຫດຈາກຜູ້ສູບຢາ.

3) ມູນຄ່າການຄໍາປະກັນ

11.5 ສໍາລັບແຕ່ລະຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ, ຜູ້ປະກັນໄພ ຄໍາປະກັນທົດແທນຄືນ ຕາມມູນຄ່າຕົວຈິງຂອງລົດໃນມື້ເກີດອຸປະຕິ ເຫດເທົ່ານັ້ນ ແລະສູງສຸດບໍ່ເກີນວົງເງິນຄໍາປະກັນ ໂດຍຈະຫັກຄ່າຄວາມຮັບຜິດຊອບເອງຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພທີ່ກຳນົດ ໄວ້ໃນເງື່ອນໄຂສະເພາະນັ້ນອອກ.

ມາດຕາ 12. ການຄຸ້ມກັນ ຂໍ້ ຊ : ການລັກ

1) ຈຸດປະສົງຂອງການຄຸ້ມກັນ

12.1 ການຄຸ້ມກັນນີ້ແມ່ນຄໍາປະກັນການເສຍຫາຍທີ່ເກີດຈາກການສູນຫາຍໄປ ຫຼື ການຊຸດໂຊມເປ່ເພຂອງລົດທີ່ມີປະກັນໄພຊຶ່ງຄົນ ຮ້າຍລັກໄປ ຫຼື ພະຍາຍາມຈະລັກ, ດ້ວຍການຕົກລົງເຫັນດີຂອງຜູ້ປະກັນໄພ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເຊິ່ງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ໄດ້ຈ່າຍ ໄປໃນການຄົ້ນຫາລົດທີ່ຖືກລັກໄປ ກໍ່ຈະໄດ້ຮັບການຄຸ້ມກັນ.

12.2 ເຄື່ອງປະກອບທັງຫມົດຂອງລົດທີ່ມີປະກັນໄພ ນັບທັງເຄື່ອງອາໄຫລ່, ອຸປະກອນສ້ອມແປງ ແລະເຄື່ອງປ່ຽນຖ່າຍຊຶ່ງມີມາ ພ້ອມກັບລົດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ເພີ່ມລາຄາລົດຄັນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຈະໄດ້ຮັບການຄຸ້ມກັນທັງຫມົດ. ແຕ່ຖ້າວ່າບໍ່ສາມາດຊອກຊື້ເຄື່ອງອາ ໄຫລ່ປ່ຽນຖ່າຍ ຫຼື ອຸປະກອນຈໍາເປັນເພື່ອການສ້ອມແປງລົດດັ່ງກ່າວນັ້ນໄດ້ພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ/ຫຼື ຖ້າວ່າເຄື່ອງດັ່ງກ່າວ

ຫາກເປັນເຄື່ອງທີ່ໝົດສະໄຫມໄປແລ້ວ, ສິນປະກັນໄພ ສຳຫລັບສິນສ່ວນ ຫຼື ເຄື່ອງປະກອບເຫລົ່ານັ້ນ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ໃຫ້ເກີນ
ລາຄາຫລືສູດທີ່ຂາຍຢູ່ຮ້ານຕົວແທນຈຳຫນ່າຍເຄື່ອງອາໄຫລ່ຂອງທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ.

12.3 ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ການລັກເອົາເຄື່ອງອາໄຫລ່ທີ່ຢູ່ນອກລິດແມ່ນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມກັນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າ “ການລັກ “ ເຄື່ອງ
ດັ່ງກ່າວຫາກໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢູ່ບ່ອນມ້ຽນລິດ, ໂດຍຄົນຮ້າຍໄດ້ໃຊ້ວິທີມ້າງເພງັດແງະ, ໃຊ້ຂໍ້ກະແຈປອມ, ປິນບ່ອນມ້ຽນລິດ ຫຼື
ປະທຸດສະຮ້າຍ(ທຳຮ້າຍ)ຮ່າງກາຍຢ່າງຮຸນແຮງ.

2) ຂໍ້ຍົກເວັ້ນ

ນອກຈາກຂໍ້ຍົກເວັ້ນທີ່ກ່າວໄວ້ໃນ ຂໍ້ທີ 8.5 ຫາຂໍ້ທີ 8.22 ຍັງມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນເພີ່ມຕື່ມອີກດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

12.4 ການລັກທີ່ເປັນການກະທຳຈາກລູກຈ້າງຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພໃນຂະນະເວລາປະຕິບັດໃນວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າ.

12.5 ການລັກຊຶ່ງເປັນການກະທຳຂອງສາມະຊົກຢູ່ກິນໃນເຮືອນຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຫຼື ການລັກ ຊຶ່ງບັນດາບຸກຄົນເຫລົ່ານີ້ໄດ້
ລິມຮູ້ຮ່ວມຄິດນຳ.

3) ມູນຄ່າການຄຸ້ມກັນ

12.6 ສຳລັບແຕ່ລະການເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ຜູ້ປະກັນໄພ ຈະຮັບຜິດຊອບທົດແທນຄືນຕາມມູນຄ່າຂອງລິດ ທີ່ຊື້ຂາຍໄດ້ທົ່ວໄປໃນ
ມື້ເກີດເຫດການ ໂດຍຫັກຄ່າຄວາມຮັບຜິດຊອບເອງ ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ທີ່ໄດ້ກຳຫນົດໄວ້ໃນເງື່ອນໄຂສະເພາະນັ້ນ
ອອກ.

ມາດຕາ 13. ການຄຸ້ມກັນ ຂໍ້ ຍ : ການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ການທວງຄ່າເສຍຫາຍຄືນ

ພາຍໃນຂອບເຂດສິນປະກັນໄພສູງສຸດສຳລັບແຕ່ລະການເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຊຶ່ງໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນເງື່ອນໄຂສະເພາະ ແລະ ເວລາ
ໃດກໍ່ຕາມທີ່ລິດຄັນທີ່ມີປະກັນໄພຍັງຖືກນຳໃຊ້ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ກຳຫນົດໄວ້ໃນສັນຍາ, ຜູ້ປະກັນໄພ ຂໍໃຫ້ສັນຍາວ່າ:

13.1 ຈະປົກປ້ອງສິດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ດ້ວຍລາຍຈ່າຍຂອງຜູ້ປະກັນໄພເອງຂອງການດຳເນີນຄະດີໃນຂັ້ນສານ ຫຼື ໃນ
ຂະບວນການຍຸຕິທຳ ຕາມທີ່ກຳຫນົດໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 3.7, ຖ້າວ່າຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຖືກຮ້ອງຟ້ອງໃນສະຖານລະເມີດກົດ
ໝາຍອາຍາ ແລະ ກົດລະບຽບການສັນຈອນ ເມື່ອເກີດອຸປະຕິເຫດທີ່ຖືກຄຸ້ມກັນຈາກສັນຍາສະບັບນີ້.

13.2 ຈະທວງດ້ວຍລາຍຈ່າຍຂອງຜູ້ປະກັນໄພເອງຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ກຳຫນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 19.5 ຫາ 19.19 ເພື່ອຮຽກຮ້ອງເອົາເງິນໃຊ້
ແທນ:

- i. ຄ່າເສຍຫາຍທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນຕໍ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ດັ່ງລະບຸໄວ້ໃນຂໍ້ 3.7 (ຄ)
- ii. ຄ່າເສຍຫາຍທາງດ້ານວັດຖຸຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນຕໍ່ລິດ ທີ່ມີປະກັນໄພພ້ອມທັງວັດຖຸສິ່ງຂອງ ທີ່ບັນຈຸຢູ່ໃນລິດນັ້ນ ໃນກໍລະນີ
ທີ່ວ່າ ສິ່ງຂອງເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຈາກສັນຍາປະກັນອື່ນ.

13.3 ການຄຸ້ມກັນ “ການທວງຄ່າເສຍຫາຍ“ ຈະເປັນໄປໄດ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອການເສຍຫາຍຕ່າງໆ ຫາກຕົກເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ
ບຸກຄົນອື່ນ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳຫນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 3.7 (ຄ).

ມາດຕາ 14. ການຄຸ້ມກັນ ຂໍ້ ດ : ຜູ້ຂັບຂີ່ - ຜູ້ໂດຍສານ

1) ຈຸດປະສົງຂອງການຄຸ້ມກັນ

14.1 ພາຍໃຕ້ສັນຍາສະບັບນີ້, ຜູ້ປະກັນໄພຄ້າປະກັນການຊຳລະເງິນສິນປະກັນໄພຕາມການປະກັນໄພ ແລະ ຕາມມູນຄ່າຄ້າ
ປະກັນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນເງື່ອນໄຂສະເພາະ ເມື່ອຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພໄດ້ປະສົບຄວາມເສຍຫາຍດ້ານຮ່າງກາຍ.

2) ຂໍ້ຍົກເວັ້ນ

14.2 ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ຂໍ້ຍົກເວັ້ນທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 8.5 ຫາ 8.22

14.3 ໃນກໍລະນີ ທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ເສຍຊີວິດເນື່ອງຈາກອຸປະຕິເຫດໃນການສັນຈອນໄລຍະເວລາ 24 ເດືອນ ນັບ ແຕ່
ວັນເກີດອຸປະຕິເຫດ ຊຶ່ງສັນຍາສະບັບນີ້ໄດ້ໃຫ້ການຄຸ້ມກັນຢູ່, ຜູ້ປະກັນໄພຈະຈ່າຍທົດແທນໃຫ້ແກ່ຜົວ ຫລື ເມຍຂອງຜູ້
ເສຍຊີວິດຕາມວົງເງິນຄຸ້ມກັນທີ່ລະບຸໄວ້ໃນເງື່ອນໄຂສະເພາະ, ຖ້າມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງໃນຕົວບຸກຄົນທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຜູ້
ປະກັນໄພຈະບໍ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການແບ່ງປັນສິນປະກັນໄພດັ່ງກ່າວ. ໃນສ່ວນຂອງຜູ້ຊື້ປະກັນໄພອາດຈະສະເໜີຊື່ ຜູ້ຮັບ
ຜົນປະໂຫຍດມາກໍ່ໄດ້.

- 14.4 ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພທາງພິການຕະຫຼອດໄປທັງໝົດ ຫຼື ພິການບາງສ່ວນ, ບໍລິສັດຈະຈ່າຍສິນປະກັນໄພໃຫ້ຕາມອັດຕາພິການເນື່ອງຈາກອຸປະຕິເຫດໃນການສັນຈອນຕາມຕາຕະລາງຊ້ອນທ້າຍ 1 ຂອງສັນຍານີ້. ການຈ່າຍສິນປະກັນໄພສູງສຸດທີ່ລະບຸໃນເງື່ອນໄຂສະເພາະ ອາດຈະຫຼຸດລົງຕາມອັດຕາສ່ວນພິການ ການທົດແທນນີ້ອາດຈະຖືກຮຽກຮ້ອງຄັ້ງສຸດທ້າຍສໍາລັບການບາດເຈັບນີ້.
- ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອສາເຫດອຸປະຕິເຫດດັ່ງກ່າວ ມີອາການຢັ້ງຮ້າຍແຮງຂຶ້ນອັນເປັນຜົນມາຈາກຄວາມລະເລີຍຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພເອງ ຫຼື ຄວາມລະເລີຍທີ່ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການປິ່ນປົວທາງການແພດທີ່ຖືກຕ້ອງ, ການຈ່າຍສິນປະກັນໄພແມ່ນຄິດໄລ່ຕາມການປິ່ນປົວຕົວຈິງ ຂອງຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວທີ່ຖືກຕ້ອງພາຍໃຕ້ການປິ່ນປົວທາງການແພດແບບສົມເຫດສົມຜົນ.
- 14.5 ສິນປະກັນໄພ “ພິການ” ບໍ່ບວກເຂົ້າໃສ່ກັບ ສິນປະກັນໄພ “ເສຍຊີວິດ” ສິນປະກັນໄພກໍລະນີເສຍຊີວິດບໍ່ບວກເຂົ້າກັນກັບ ສິນປະກັນໄພພິການທີ່ຖືກຄໍ້າປະກັນ, ໃນກໍລະນີສິນປະກັນໄພທີ່ ໄດ້ຈ່າຍໄປແລ້ວ ຖ້າຫາກມີການເສຍຊີວິດຕາມພາຍຫລັງ ກໍຈະໄດ້ເອົາຈໍານວນເງິນທີ່ຈ່າຍໄປແລ້ວມາລົບອອກ ຈາກມູນຄ່າ ຄໍ້າປະກັນການເສຍຊີວິດ. ບໍລິສັດຈະບໍ່ຮັບຜິດຊອບຜົນທີ່ເກີດພາຍຫຼັງຂອງອຸປະຕິເຫດໃດໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ແກ້ໄຂບົນພື້ນຖານຂອງສັນຍາທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ ແລະ ໃບຮັບເງິນທີ່ໄດ້ອອກໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວແລ້ວ.
- 14.6 ຄ່າປິ່ນປົວ
- 1) ປະເພດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ຖືກຄຸ້ມກັນແມ່ນອີງຕາມເອກະສານຢັ້ງຢືນທີ່ຖືກຕ້ອງ ຖ້າວ່າໄດ້ເຊັນເອົາການຄຸ້ມກັນ"ການປິ່ນປົວ" ບໍລິສັດຈະໃຊ້ຄືນຄ່າປິ່ນປົວຕາມວົງເງິນຄຸ້ມກັນທີ່ລະບຸໄວ້ຕາມເງື່ອນໄຂສະເພາະສໍາລັບ ຄ່າຢາ, ຄ່າວິເຄາະ, ຄ່າເຮັດອົງຄະທຽມ ແລະ ຄ່າຟື້ນຟູກາຍະບໍາບັດ, ຄ່າປິ່ນປົວ ແລະ ໃສ່ແຂ້ວທີ່ເນື່ອງຈາກອຸປະຕິເຫດຕາມທ້ອງຖະຫນົນ.
 - 2) ການຊໍາລະຄ່າປິ່ນປົວ
ສິນປະກັນໄພທີ່ຈະຊໍາລະໃຫ້ ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຈະຕ້ອງບໍ່ເກີນ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕົວຈິງ ແລະ ບໍ່ເກີນມູນຄ່າຄໍ້າປະກັນ.

ພາກ 3 : ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ແລະ ຜູ້ປະກັນໄພ

ການແຈ້ງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບລົດທີ່ຊື້ປະກັນໄພ

ມາດຕາ 15. ຂໍ້ມູນທີ່ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພຄວນແຈ້ງໃນເວລາເຊັນສັນຍາປະກັນໄພ, ໃນເວລາປະຕິບັດສັນຍາ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ກະທໍາຜິດ

1) ໃນເວລາເຊັນສັນຍາປະກັນໄພ

15.1 ສັນຍາປະກັນໄພຈະມີຜົນປະກົດຂຶ້ນພາຍຫລັງທີ່ ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພໄດ້ ແຈ້ງຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ແລະ ໄດ້ມີການກໍານົດອັດຕາຄ່າປະກັນໄພ ຕາມການແຈ້ງຂໍ້ມູນນັ້ນ. ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພຕ້ອງຈິງໃຈໃນການແຈ້ງຂໍ້ມູນໃຫ້ຖືກຕ້ອງທຸກສິ່ງທີ່ຕົນຮູ້ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະກັນໄພ ໃນການຕີລາຄາລົດທີ່ເອົາເຂົ້າປະກັນໄພ ເຊິ່ງຜູ້ປະກັນໄພຈະໄດ້ຮັບຜິດຊອບ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຈະຖືກວ່າເປັນຄວາມຜິດດັ່ງທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕໍ່ໄປນີ້:

2) ໃນເວລາປະຕິບັດສັນຍາປະກັນໄພ

15.2 ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພໄດ້ຮັບຊາບໂດຍທາງຈິດຫມາຍລົງທະບຽນ ກ່ຽວກັບທຸກໆການປ່ຽນແປງທີ່ມີຜົນເຖິງໜຶ່ງໃນບັນດາສະພາບການດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- i. ລັກສະນະຂອງລົດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້
 - ລູກສູບ
 - ຖັງລົດ
 - ລົດ 2 ລໍ້ ທີ່ເສີມພວງ (ສາມລໍ້ເຄື່ອງ)
 - ນໍ້າໜັກທີ່ບັນທຸກໄດ້ ແລະ ນໍ້າໜັກຂອງລົດ (ສໍາລັບລົດຮັບຈ້າງ)
 - ທຸກການປ່ຽນແປງການປະກອບສ້າງຂອງລົດ
- ii. ການນໍາໃຊ້ລົດ ເຖິງຈະແມ່ນກໍລະນີປ່ຽນແປງການນໍາໃຊ້ ແບບຊົ່ວຄາວກໍຕາມ.
- iii. ສໍາລັບຄົນຂັບລົດໃຫມ່ທີ່ຂັບເປັນປະຈໍາ, ໃຫ້ແຈ້ງ ເພດ, ອາຍຸ ແລະ ວັນອອກໃບອານຸຍາດຂັບລົດຂອງຜູ້ກ່ຽວ.

15.3 ການແຈ້ງການດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະຕ້ອງເຮັດກ່ອນມີການປ່ຽນແປງຫາກວ່າການປ່ຽນແປງເປັນການກະທຳໂດຍຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຫລື ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ແລະ ໃນກໍລະນີອື່ນໆ ໃຫ້ແຈ້ງພາຍໃນກຳໜົດ 8 ວັນ ນັບແຕ່ເວລາຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ໃນສອງຄົນນີ້ ຫາກໄດ້ຊາບເຖິງການປ່ຽນແປງ.

15.4 ເມື່ອມີການປ່ຽນແປງເປັນປັດໃຈທີ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມສ່ຽງເພີ່ມຂຶ້ນເຊັ່ນ: ຖ້າມີການປ່ຽນແປງນຳລິດທີ່ພວມອອກສັນຍາ ປະກັນໄພຢູ່, ຜູ້ປະກັນໄພຈະບໍ່ອອກສັນຍາໃຫ້ ຫຼື ຖ້າເຮັດສັນຍາໄດ້ແມ່ນຕ້ອງເພີ່ມຄ່າປະກັນໄພຂຶ້ນ, ການແຈ້ງຂໍ້ມູນ ແມ່ນຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາດັ່ງລຸ່ມນີ້ ແລະ ອີກຮູບການໜຶ່ງໂດຍອີງຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ລະບຸ ໄວ້ໃນດຳລັດຜູ້ປະກັນໄພອາດຈະຍົກເລີກສັນຍາປະກັນໄພໂດຍຕ້ອງແຈ້ງບອກລ່ວງໜ້າ 10 ວັນ ຫຼື ອາດຈະສະເໜີຄ່າ ປະກັນໄພໃໝ່ໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຮັບຮູ້.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ປະຕິເສດທີ່ຈະຊຳລະຄ່າປະກັນໄພໃໝ່, ຜູ້ປະກັນໄພກໍ່ຈະຍົກເລີກສັນຍາໂດຍ ຈະແຈ້ງບອກລ່ວງໜ້າກ່ອນ 10 ວັນ.

3) ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດ

15.5 ທຸກການປົກປິດ, ການແຈ້ງຂໍ້ມູນເທັດໂດຍເຈດຕະນາ, ການເມີນເສີຍ ຫຼື ແຈ້ງການບໍ່ແນ່ນອນ ຫຼື ການເພີ່ມຄວາມສ່ຽງທີ່ ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະບໍ່ມີຜົນໂດຍທາງກົງ ຫລື ທາງອ້ອມ ຕໍ່ອຸປະຕິເຫດທີ່ເກີດຂຶ້ນກໍ່ຕາມ ແມ່ນຈະມີ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ກ) ສັນຍາປະກັນໄພຈະເປັນໂມຄະໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພບໍ່ມີຄວາມສຸດຈະລິດ.
 - ຂ) ຖ້າຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພບໍ່ມີການພິສູດ ຫຼື ອະທິບາຍເຖິງຄວາມສຸດຈະລິດຂອງຕົນໄດ້ ບໍລິສັດ ກໍ່ຈະຫລຸດສິນ ປະກັນໄພຄວາມເສຍຫາຍ ຕາມອັດຕາສ່ວນ ຂອງຄ່າປະກັນໄພ ທີ່ໄດ້ຈ່າຍແລ້ວ ໂດຍສົມທຽບໃສ່ຄ່າປະກັນໄພ ທີ່ຈະຕ້ອງ ຈ່າຍໃນກໍລະນີທີ່ການແຈ້ງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບພາຫະນະ ບໍ່ມີຄວາມຖືກຕ້ອງ, ແນ່ນອນ ຫລື ສົມບູນ
- ອັດຕາທີ່ຖືເປັນພື້ນຖານຂອງການຫລຸດນີ້ຈະແມ່ນອັດຕາທີ່ຕົກລົງກັນເວລາເຊັນເອົາປະກັນໄພ ຫຼື ອັດຕາໃນມື້ມີການ ປ່ຽນແປງການໃຊ້ລິດ ຫຼື ຖ້າວ່າ ບໍ່ສາມາດກຳໜົດມື້ດັ່ງກ່າວນີ້ໄດ້ ກໍ່ແມ່ນອັດຕາໃນມື້ຂອງການເສຍຫາຍຫລ້າສຸດ.

4) ຫຼັກການລວມກ່ຽວກັບການປະກັນໄພອື່ນ

- 15.6 ຖ້າວ່າລິດທີ່ມີການຄຸ້ມກັນຈາກສັນຍາປະກັນໄພສະບັບນີ້ ຫາກໄດ້ຮັບການຄຸ້ມກັນຈາກການປະກັນໄພອື່ນ, ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພຊາບເປັນລາຍລັກອັກສອນ.
- 15.7 ໃນກໍລະນີມີການເສຍຫາຍເກີດຂຶ້ນແມ່ນຈະຕ້ອງປະຕິບັດລະບຽບການຂອງຂໍ້ 19.18

ຄ່າປະກັນໄພ

ມາດຕາ 16. ການຈ່າຍຄ່າປະກັນໄພ ໂດຍຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ, ຜົນສະທ້ອນຈາກການຊັກຊ້າໃນການຈ່າຍຄ່າປະກັນໄພ ແລະ ການເສຍພາສີ ອາກອນ

- 16.1 ຄ່າປະກັນໄພ ຫຼື ໃນກໍລະນີມີການແປງຄ່າປະກັນໄພເປັນຫລາຍສ່ວນບັນດາສ່ວນຄ່າປະກັນໄພ ຊຶ່ງມີມູນຄ່າດັ່ງໄດ້ກຳໜົດ ໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນໄພ ພ້ອມດ້ວຍຄ່າພາສີອາກອນຂອງສັນຍາປະກັນໄພນັ້ນ, ຕ້ອງຈ່າຍຢູ່ທີ່ຫ້ອງການສານິກງານຂອງ ບໍລິສັດປະກັນໄພ ຫຼື ຢູ່ເຮືອນຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບມອບສິດທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຈາກບໍລິສັດປະກັນໄພ.
- 16.2 ສັນຍາປະກັນໄພນີ້ຈະຖືກຄຸ້ມຄອງເມື່ອໄດ້ມີການຊຳລະຄ່າປະກັນໄພ ຄົບຖ້ວນ ແລະ ບໍລິສັດໄດ້ຮັບຄ່າປະກັນໄພ ແລ້ວ ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີເປັນຢ່າງອື່ນຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກບໍລິສັດເທົ່ານັ້ນ
- 16.3 ໃນກໍລະນີບໍ່ມີການຊຳລະຄ່າປະກັນໄພ ພາຍໃນກຳນົດ 14 ວັນ ຫຼັງຈາກວັນທີ່ເລີ່ມຄຸ້ມກັນ, ສັນຍາປະກັນໄພນີ້ຈະຖືກ ຍົກເລີກ ໂດຍທັນທີ ແລະ ບໍລິສັດຈະບໍ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ທຸກໆການຮຽກຮ້ອງຄ່າເສຍຫາຍໃດໆທີ່ເກີດຂຶ້ນທັງກ່ອນ ແລະ ຫຼັງ ການຍົກເລີກສັນຍາດັ່ງກ່າວ

ມາດຕາ 17. ການດັດແກ້ປ່ຽນແປງຄ່າປະກັນໄພ

- 17.1 ຖ້າຫາກວ່າຜູ້ປະກັນໄພໄດ້ມີການປ່ຽນແປງອັດຕາຄ່າປະກັນໄພ ສຳລັບບັນດາລິດທີ່ມີການຄຸ້ມກັນໂດຍສັນຍາສະບັບນີ້, ຄ່າ ປະກັນໄພ ກໍ່ຈະໄດ້ປ່ຽນແປງຕາມອັດຕາສ່ວນອັນດຽວກັນນີ້ສຳລັບທຸກໆວັນຄົບກຳນົດຈ່າຍພາຍຫຼັງການປ່ຽນແປງ.

17.2 ໃນກໍລະນີ ຫາກມີການຂຶ້ນຄ່າປະກັນໄພ , ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພກໍ່ມີສິດຍົກເລີກສັນຍາປະກັນໄພພາຍໃນກຳໜົດ 15 ວັນພາຍຫລັງ ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພໄດ້ຮັບຊາບເຖິງການຂຶ້ນຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພ.

ອຸປະຕິເຫດ

ມາດຕາ 18. ແຈ້ງການອຸປະຕິເຫດທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ	ມາດຕາ 18.1 – 18.4
ມາດຕາ 19. ການແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດທີ່ເກີດຂຶ້ນ	
1) ລະບຽບການປະຕິບັດຕໍ່ການຄຸ້ມກັນຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງ	
ກ) ການດຳເນີນຄະດີ - ການແກ້ໄຂຄະດີ	ມາດຕາ 19.1 – 19.3
2) ລະບຽບການປະຕິບັດຕໍ່ການຄຸ້ມກັນການເສຍຫາຍຂອງຍານພາຫະນະທີ່ມີປະກັນໄພ	
ກ) ການປະເມີນຄວາມເສຍຫາຍ - ຜູ້ຊ່ຽວຊານຄວາມເສຍຫາຍ	ມາດຕາ 19.4 – 19.6
ຂ) ການຈ່າຍສິນປະກັນໄພ	ມາດຕາ 19.7 – 19.10
ຄ) ການແກ້ໄຂສິນປະກັນໄພ	ມາດຕາ 19.11
3) ລະບຽບການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມກັນການປົກປ້ອງສິດ-ການຮຽກຮ້ອງຄ່າເສຍຫາຍ	
ກ) ການປົກປ້ອງສິດ	ມາດຕາ 19.12
ຂ) ການຮຽກຮ້ອງຄ່າເສຍຫາຍ	ມາດຕາ 19.13 – 19.17
4) ຫຼັກການລວມກ່ຽວກັບການປະກັນໄພອື່ນໆ	ມາດຕາ 19.18
ມາດຕາ 20 ກຳນົດເວລາການຈ່າຍສິນປະກັນໄພ	ມາດຕາ 20.1 – 20.2
ມາດຕາ 21 ການແທນສິດ - ການຮຽກຮ້ອງຄ່າເສຍຫາຍພາຍຫຼັງການເສຍຫາຍເກີດຂຶ້ນ	ມາດຕາ 21.1 – 21.2

ມາດຕາ 18. ການແຈ້ງຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກອຸປະຕິເຫດໂດຍຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ

18.1 ໃນກໍລະນີທີ່ອຸປະຕິເຫດເກີດຂຶ້ນ, ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຕ້ອງ:

ກ. ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງອຸປະຕິເຫດທີ່ເກີດຂຶ້ນໄປຍັງຜູ້ປະກັນໄພ ໃນທັນທີທີ່ເກີດອຸປະຕິເຫດ ຫຼື ໃນກໍລະນີມີເຫດການແບບສຸດວິໃສ່ບໍ່ສາມາດແຈ້ງທັນທີໄດ້ ຕ້ອງແຈ້ງຢ່າງຊ້າພາຍໃນກຳນົດ 5 ວັນ, ເປັນລາຍລັກອັກສອນສົ່ງໄປທາງຈົດໝາຍລົງທະບຽນ ຫຼື ທາງຈົດໝາຍສົ່ງໃຫ້ເຊັນຮັບເອົາ ຫຼື ທາງປາກເປົ່າ, ຖ້າບໍ່ແຈ້ງຈະໝົດສິດໃນການໄດ້ຮັບສິນປະກັນໄພ, ຖ້າເປັນການຖືກລັກ ແມ່ນຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພຮັບຮູ້ພາຍໃນ 24 ຊົ່ວໂມງ ຫລັງຈາກການລັກໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.

ຂ. ຕ້ອງສົ່ງມອບໃບຢັ້ງຢືນບັນທຶກການເກີດອຸປະຕິເຫດ ພ້ອມກັບໃບຮຽກຮ້ອງການເສຍຫາຍ ຫຼື ຖ້າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ໃບແຈ້ງການເສຍຫາຍຕ້ອງໄດ້ເຮັດໃຫ້ໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້ ເຊິ່ງໃນນັ້ນແມ່ນໃຫ້ລະບຸສະພາບການເກີດອຸປະຕິເຫດ, ການສັນນິຖານ ຫລື ສິ່ງທີ່ຮູ້ວ່າເປັນສາເຫດໃນການເກີດອຸປະຕິເຫດ ພ້ອມທັງຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ຜູ້ຂັບລົດໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດ, ລາຍຊື່ຜູ້ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ແລະ ພິຍານ ຖ້າເປັນໄປໄດ້.

ຄ. ຕ້ອງສົ່ງມອບບັນດາເອກະສານເມື່ອໄດ້ຮັບທຸກໆແຈ້ງການ, ໝາຍເກາະ, ຄຳໃຫ້ການຕໍ່ສານ, ໜັງສືທີ່ບໍ່ເປັນນິຕິກາ ແລະ ເອກະສານຕ່າງໆຂອງການດຳເນີນຄະດີ ກ່ຽວກັບການເສຍຫາຍເກີດຂຶ້ນ ຊຶ່ງກ່ຽວພັນກັບການຄຸ້ມກັນຂອງສັນຍາປະກັນໄພ ທີ່ໄດ້ສົ່ງເຖິງຕົນ ຫຼື ຜູ້ຖືກມອບໝາຍ.

ບໍ່ໃຫ້ເຈລະຈາຍອມຮັບ ຫຼື ບໍ່ຍອມຮັບໃນການແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກຜູ້ປະກັນໄພກ່ອນ. ຜູ້ປະກັນໄພມີສິດພິຈາລະນາໃຕ້ຕອງໃນການດຳເນີນການປົກປ້ອງ ແລະ ແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດດັ່ງກ່າວ.

ງ. ໃນກໍລະນີມີການເສຍຫາຍຕໍ່ລົດທີ່ໄດ້ຮັບປະກັນໄພ(ຕາມການຄຸ້ມກັນ ຂໍ້ ຄ ຫາ ຊ)ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພຊາບເຖິງສະຖານທີ່ໆສາມາດທຳການພິສູດ ຫຼື ກວດກາຄືນການເສຍຫາຍນັ້ນໄດ້, ພ້ອມກັນນັ້ນກໍ່ບໍ່ຄວນດຳເນີນການສ້ອມແປງກ່ອນທີ່ມີການກວດກາຄວາມເສຍຫາຍ ພ້ອມຫລັກຖານອື່ນ ຈາກຜູ້ປະກັນໄພ, ກໍລະນີຫລັງຈາກ 15 ວັນ ນັບແຕ່ມີຜູ້ປະກັນໄພໄດ້ຮູ້ ຂ່າວກ່ຽວການເສຍຫາຍແລ້ວແຕ່ທາງຜູ້ປະກັນໄພບໍ່ໄດ້ໄປກວດກາຄວາມເສຍຫາຍ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ດຳເນີນການໃດໆ ແມ່ນຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພກໍ່ສາມາດ ສົ່ງໃບຢັ້ງຢືນລາຍຈ່າຍຄ່າສ້ອມແປງໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພພິຈາລະນາ.

ຈ. ສິ່ງແຈ້ງການຂອງຂໍ້ຍົກເວັ້ນໃຫ້ກັບຜູ້ປະກອບການຂົນສົ່ງ ຫລື ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ທາງຈິດຫມາຍລົງທະບຽນ ພ້ອມທັງສິ່ງແຈ້ງການໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພທາງຈິດຫມາຍລົງທະບຽນພາຍໃນ 3 ວັນ ເພື່ອດຳເນີນການຮຽກຮ້ອງຄ່າເສຍຫາຍກັບພາກສ່ວນທີ່ຮັບຜິດຊອບ.

ສ. ໃນກໍລະນີມີການລັກລິດທີ່ມີປະກັນໄພ, ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນນັ້ນໃນທັນທີໂລດ ແລະ ຕ້ອງແຈ້ງຕໍ່ຫ້ອງການທົອອກໃບທະບຽນລົດ, ໃນກໍລະນີທີ່ຊອກເຫັນລົດຄົນມາໄດ້ ຕ້ອງແຈ້ງຜູ້ປະກັນໄພຮັບຊາບພາຍໃນ 8 ວັນ ແລະ ຕ້ອງຍື່ນຟ້ອງຂຶ້ນສານຖ້າຜູ້ປະກັນໄພຮ້ອງຂໍ.

18.2 ໃນກໍລະນີຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມພັນທະ ດັ່ງກ່າວໄວ້ໃນຂໍ້ 18.1 (ກ) ຫາ 18.1 (ສ) ຂ້າງເທິງນີ້, ຜູ້ປະກັນໄພມີສິດທາງເອົາຄ່າເສຍຫາຍຕາມອັດຕາສ່ວນທີ່ກົງກັບການເສຍຫາຍ ຊຶ່ງເກີດຈາກການບໍ່ປະຕິບັດ ພັນທະນັ້ນ, ຍົກເວັ້ນ ກໍລະນີບັງເອີນ ຫຼື ສຸດວິໄສ.

18.3 ຖ້າວ່າອຸປະຕິເຫດ ທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພເສຍຊີວິດ, ການແຈ້ງຄວາມເສຍຫາຍດັ່ງກ່າວແມ່ນຕົກເປັນພາລະຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ມີສິດສືບທອດຂອງຜູ້ຊື້ປະກັນໄພຫຼື ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພທີ່ຈະ ຕ້ອງແຈ້ງຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງໃນວັກທີ 18.1 (ກ), ພາຍຫລັງໄດ້ຮູ້ວ່າມີການເສຍຫາຍເກີດຂຶ້ນ ແລະ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ຂໍ້ພັນທະຕ່າງໆ ທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ, ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຜູ້ປະກັນໄພອາດຈະຫຼຸດຈຳນວນເງິນທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍຕາມອັດຕາສ່ວນ ທີ່ການເສຍຫາຍໄດ້ເກີດຈາກການບໍ່ປະຕິບັດຕາມພັນທະນັ້ນ ຍົກເວັ້ນ ກໍລະນີບັງເອີນ ແລະ ເຫດສຸດວິໄສ.

18.4 ຖ້າວ່າຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ມີສິດສືບທອດ ຂອງຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຫາກບໍ່ສັດຊື່ ໂດຍບໍ່ຈິງໃຈແຈ້ງ ແລະ ແຈ້ງຄວາມເຫັດ ກ່ຽວກັບສະພາບອຸປະຕິເຫດ, ສາຍເຫດ, ສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ຜົນສະທ້ອນ ຂອງການເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ຜູ້ກ່ຽວຈະໝົດສິດຢ່າງຊັ້ນເຊິ່ງໃນການທີ່ຈະທາງເອົາຄ່າເສຍຫາຍ.

ມາດຕາ 19. ການແກ້ໄຂການເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ

**1) ລະບຽບການທີ່ນຳໃຊ້ໃນການຄຸ້ມກັນຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງ
ການດຳເນີນຄະດີ-ການແກ້ໄຂຄະດີ**

19.1 ໃນກໍລະນີ ການຮ້ອງຟ້ອງ ຕໍ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ທີ່ມີການຄຸ້ມກັນຈາກສັນຍາປະກັນໄພສະບັບນີ້ ຜູ້ປະກັນໄພມີສິດດຳເນີນການຕາມຂອບເຂດການຄຸ້ມກັນທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນສັນຍາຄື:

- ມີສິດທີ່ຈະດຳເນີນການປົກປ້ອງສິດ ໃນການດຳເນີນຄະດີຂຶ້ນສານ ແລະ ດຳເນີນການອຸທອນ ທຸກວິທີທາງ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຕໍ່ໜ້າອຳນາດສານແພ່ງ ຫຼື ອຳນາດລັດບໍລິຫານ.
- ມີສິດທີ່ຈະດຳເນີນການປົກປ້ອງສິດ ຫຼື ທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມການດຳເນີນການປົກປ້ອງສິດໃນຄະດີທາງອາຍາ ໂດຍໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີ ຈາກຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພກ່ອນ ຖ້າວ່າບັນດາຜູ້ເຄາະຮ້າຍຫາກຍັງຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂອັນຖືກຕ້ອງແຕ່ ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ເມື່ອບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີດັ່ງກ່າວ, ບໍລິສັດປະກັນໄພກໍສາມາດດຳເນີນການປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດທາງແພ່ງ ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພໄດ້ ບໍລິສັດປະກັນໄພມີສິດທີ່ຈະດຳເນີນການອຸທອນທຸກວິທີທາງ ໃນນາມຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ລວມທັງການຟ້ອງແຍ້ງຄຳຕັດສິນຂອງສານສູງສຸດ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຖ້າວ່າບໍ່ມີສ່ວນພົວພັນເຖິງຄະດີອາຍາ ແຕ່ຖ້າວ່າ ມີສ່ວນພົວພັນກັບຄະດີອາຍາແລ້ວ, ບໍລິສັດຈະດຳເນີນການອຸທອນ ຫຼື ຟ້ອງແຍ້ງຄຳຕັດສິນຂອງສານໄດ້ ກໍແຕ່ເມື່ອ ໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີ ຈາກຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ເສຍກອນເທົ່ານັ້ນ.

19.2 ໃນຂອບເຂດການຄຸ້ມກັນ, ຜູ້ປະກັນໄພຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນມີສິດຕົກລົງ ປະນີປະນອມກັບຜູ້ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ ຫຼື ຜູ້ມີສິດສືບທອດຂອງເຂົາ.

19.3 ການຍອມຮັບຄວາມຮັບຜິດຊອບໃດໆ, ການທຳທຸລະກຳໃດໆໂດຍບຸກອິນ ນອກຈາກຜູ້ປະກັນໄພແລ້ວແມ່ນບໍ່ມີຜົນຜູກພັນໃດໆກັບຜູ້ປະກັນໄພ, ເນື່ອງຈາກການຍອມຮັບດັ່ງກ່າວເປັນການກະທຳ ພຽງເພື່ອເປັນການຊ່ວຍເຫຼືອຕໍ່ຜູ້ທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍໃນລັກສະນະທີ່ຜູ້ຄົນມີໜ້າທີ່ທາງກົດຫມາຍ ຫລື ສິນທຳທີ່ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດ.

2) ລະບຽບກ່ຽວກັບການຄຸ້ມກັນ " ການເສຍຫາຍຂອງຍານພາຫະນະທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ "
ກ) ການປະເມີນຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ຜູ້ຊຽວຊານໃນການປະເມີນຄວາມເສຍຫາຍ

- 19.4 ຖ້າວ່າທັງສອງຝ່າຍບໍ່ສາມາດກຳນົດຄວາມເສຍຫາຍຮ່ວມກັນໄດ້, ຈຳເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ກວດກາຕີລາຄາການເສຍຫາຍໃນຖານກັນເອງໂດຍນັບຖືສິດຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ. ແຕ່ລະຝ່າຍຕ້ອງເລືອກຜູ້ຊ່ຽວຊານຂອງຕົນ. ຫາກບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້ກໍຕ້ອງໄດ້ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຜູ້ຊ່ຽວຊານຄົນທີ່ສາມ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານທັງ 3 ຄົນຈະດຳເນີນງານຮ່ວມກັນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມສຽງສ່ວນຫຼາຍ.
- 19.5 ເມື່ອຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຊ່ຽວຊານ ຫຼື ຜູ້ຊ່ຽວຊານທັງສອງຄົນບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້ໃນການລົງຄຳເຫັນຕໍ່ກັບຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ບໍ່ສາມາດແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຊ່ຽວຊານຜູ້ທີ່ສາມໄດ້, ຜູ້ພິພາກສາທີ່ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍສານປະຊາຊົນຈະເປັນຜູ້ຕິດຕາມການແຕ່ງຕັ້ງນີ້ໃນການດຳເນີນເຮັດວຽກລົງເລິກເຫດການລາຍລະອຽດ ຊ່ວງອຸປະຕິເຫດທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ໂດຍອີງໃສ່ພື້ນຖານການສະເໜີຂອງຝ່າຍທີ່ມີຄວາມຕັ້ງໜ້າ ຫຼາຍກວ່າ.
- 19.6 ແຕ່ລະຝ່າຍຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ຄ່າທຳນຽມໃຫ້ຜູ້ຊ່ຽວຊານຂອງຕົນ ແລະ ຖ້າມີການຊຳລະຄ່າທຳນຽມການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຊ່ຽວຊານຄົນທີ່ສາມ, ກໍໃຫ້ແຕ່ລະຝ່າຍແບ່ງເຄິ່ງກັນຊຳລະ.

ຂ) ການພິຈາລະນາສິນປະກັນໄພ

- 19.7 ໂດຍບໍ່ໄດ້ຂັດກັບລະບຽບການທີ່ກ່າວໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 15.1 ຫາຂໍ້ທີ 15.7 ກ່ຽວກັບແຈ້ງການທີ່ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຈະເຮັດຂຶ້ນໃນຂະນະເຊັນເອົາປະກັນໄພ ແລະ ໃນເວລາປະຕິບັດສັນຍາ, ສິນປະກັນໄພຊຶ່ງຜູ້ປະກັນໄພເປັນຜູ້ຊຳລະແທນຄືນມີດັ່ງນີ້:
 - ກ. ເມື່ອລົດຫາກເປ່ເພທັງໝົດ, ນຳໃຊ້ບໍ່ໄດ້ ຫຼື ຖືກລັກ: ໃຊ້ແທນຕາມມູນຄ່າລາຄາທີ່ຊື້ຂາຍໄດ້ ໃນມື້ທີ່ມີການເສຍຫາຍເກີດຂຶ້ນ, ມູນຄ່າຊາກລົດ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຕິດຕາມຊອກຫາລົດທີ່ຖືກລັກໄປແມ່ນຈະໄດ້ຫັກອອກຈາກມູນຄ່າຊື້ຂາຍໄດ້ນີ້.
 - ຂ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການເສຍຫາຍສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ: ຄ່າສັອມແປງ ຫຼື ຄ່າປ່ຽນຖ່າຍເຄື່ອງອາໄຫຼ່ທີ່ເປ່ເພແມ່ນຢູ່ໃນຂອບເຂດມູນຄ່າທີ່ຊື້ຂາຍໄດ້ໃນມື້ການເສຍຫາຍເກີດຂຶ້ນ.
- 19.8 ສິນປະກັນໄພນີ້ແມ່ນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ບົນພື້ນຖານການປະເມີນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 19.6 ຫາ 19.7 ຜ່ານມາຂ້າງເທິງນີ້ ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນກໍລະນີໃດກໍຕາມ ສິນປະກັນໄພບໍ່ໃຫ້ເກີນມູນຄ່າຂອງການຄຸ້ມກັນທີ່ໄດ້ ວາງໄວ້ໃນເງື່ອນໄຂສະເພາະ.
- 19.9 ຖ້າຫາກວ່າວົງເງິນຄ້ຳປະກັນຫາກຕໍ່າກວ່າລາຄາຕາມທ້ອງຕະຫຼາດ (ລາຄາທີ່ຊື້ຂາຍກັນໄດ້), ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຈະບໍ່ໄດ້ຮັບສິນປະກັນໄພຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນນຳລົດທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພແບບເຕັມສ່ວນໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດ. ບໍລິສັດຈະຮັບຜິດຊອບສູງສຸດທີ່ກຳນົດໄວ້ໂດຍຫຼັກການຄິດໄລ່ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

$$\text{ມູນຄ່າສູງສຸດທີ່ບໍລິສັດຈ່າຍ} = \frac{\text{ວົງເງິນຄ້ຳປະກັນ}}{\text{ລາຄາຕາມທ້ອງຕະຫຼາດ}} \times \text{ມູນຄ່າເສຍຫາຍ/ສູນເສຍ}$$

- 19.10 ມູນຄ່າຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ທີ່ໄດ້ຖືກລະບຸໃນສັນຍາ, ຖ້າມີ, ແມ່ນຈະໄດ້ຫັກມູນຄ່າດັ່ງກ່າວນີ້ ອອກຈາກສິນປະກັນໄພສຸດທ້າຍ.

ຄ) ການຊຳລະສິນປະກັນໄພ

- 19.11 ຜູ້ປະກັນໄພຈະຊຳລະສິນປະກັນໄພໂດຍກົງໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຂອງລົດທີ່ມີປະກັນໄພ, ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຫຼື ຊຳລະໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນອື່ນເມື່ອມີການຕົກລົງເຫັນດີຈາກເຈົ້າຂອງລົດ ພາຍຫລັງມີການສະເໜີໃບລາຍການຄ່າເສຍຫາຍຕໍ່ຜູ້ປະກັນໄພ.

3) ລະບຽບການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມກັນການປົກປ້ອງສິດ-ການຮຽກຮ້ອງຄ່າເສຍຫາຍ

ກ) ການປົກປ້ອງສິດ

- 19.12 ຜູ້ປະກັນໄພຮັບຮອງປົກປ້ອງສິດ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຕໍ່ຫນ້າສານອາຍາ ຫຼື ຄະນະກຳມະການທີ່ມີຫນ້າທີ່ຖອນໃບອະນຸຍາດຂັບຂີ່ ເຊິ່ງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຈະຖືກຮຽກຕົວໄປໃຫ້ການພາຍຫລັງລົດມີປະກັນໄພເກີດອຸປະຕິເຫດ.

ຂ) ການຮຽກຮ້ອງຄ່າເສຍຫາຍ

- 19.13 ຜູ້ປະກັນໄພຮັບປະກັນວ່າຈະຮຽກຮ້ອງເຈລະຈາກັບ ຫຼື ຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ ຕໍ່ບຸກຄົນທີ່ສາມຊຶ່ງເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ອຸປະຕິເຫດເພື່ອທວງເອົາຄ່າເສຍຫາຍດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ວັດຖຸແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ.
- 19.14 ໃນທັງສອງກໍລະນີ ຜູ້ປະກັນໄພເປັນຜູ້ຮັບພາລະກ່ຽວກັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ຄ່າທຳນຽມສອບສວນ, ຄ່າຊ່ຽວຊານ ແລະ ຄ່າທະນາຍຄວາມ ແລະ ຄ່າທຳນຽມສານ ແຕ່ຈະບໍ່ຊຳລະຄ່າປັບໄໝ ແລະ ຄ່າທຳນຽມສານທີ່ເປັນສ່ວນເພີ່ມເຕີມ.

- 19.15 ຈຳນວນເງິນຄ່າເສຍຫາຍ ແມ່ນຜູ້ປະກັນໄພ ແລະ ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຕົກລົງກັນກຳນົດໄວ້ ເຊິ່ງໄດ້ສະຫງວນສິດທີ່ຈະຢຸດຕິການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ບຸກຄົນທີ່ສາມ ຫຼື ເລີກລ້ຽງການຮຽກຮ້ອງເມື່ອເຫັນວ່າການຮຽກຮ້ອງບໍ່ບັນລຸຜົນໄດ້ ແລະ ເມື່ອເຫັນວ່າການສູ້ຄະດີຢູ່ໃນທ່າປະລາໄຊ ແລະ ເຫັນວ່າການສະເໜີຂອງບຸກຄົນທີ່ສາມແມ່ນສົມເຫດສົມຜົນ.
- 19.16 ທຸກໆການຂັດແຍ່ງ ທີ່ພົວພັນກັບຂໍ້ທີ 19.17 ຂ້າງເທິງນີ້ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂດ້ວຍການຕັດສິນຂອງກຳມະການຄົນດຽວ ຊຶ່ງຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຢ່າງເປັນເອກະສັນ ຈາກຄູ່ກໍລະນີທັງສອງຝ່າຍ, ຫຼືໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້ ກໍ່ແມ່ນມອບໃຫ້ປະທານສານປະຊາຊົນປະຈຳເຂດ ບ່ອນທີ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພໄດ້ອາໄສຢູ່ ເປັນຜູ້ຕັດສິນ, ສຳລັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຄ່າທຳນຽມຕ່າງໆນັ້ນ ແຕ່ລະຝ່າຍຈ່າຍຄືນລະເຄິ່ງ.
- 19.17 ຖ້າວ່າຜູ້ຕັດສິນ ໄດ້ມີຄວາມເຫັນໄປແລ້ວ, ແຕ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພກໍ່ຍັງສືບຕໍ່ສູ້ດຳເນີນຄະດີດ້ວຍຕົນເອງແລ້ວ ຮັບການແກ້ໄຂທີ່ດີກວ່າ, ຜູ້ປະກັນໄພຈະຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ແທນຄືນລາຍຈ່າຍທີ່ເປັນພາລະຂອງຜູ້ກ່ຽວຕາມໃບຢັ້ງຢືນລາຍຈ່າຍຕົວຈິງທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນເງື່ອນໄຂພິເສດ, ຊຶ່ງຈຳນວນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍລ່ວງໜ້າດັ່ງກ່າວນັ້ນບໍ່ສາມາດຮຽກເກັບຄືນນາຄູ່ກໍລະນີໄດ້.

4) ຫຼັກການລວມກ່ຽວກັບການປະກັນໄພອື່ນ

- 19.18 ໃນກໍລະນີທີ່ມີສັນຍາອື່ນເຊິ່ງໃຫ້ການຄຸ້ມກັນການສູນເສຍ, ການເປ່ເພ ຫຼື ຄວາມຮັບຜິດຊອບອັນດຽວກັນໃຫ້ລົດຄັນດັ່ງກ່າວ, ບໍລິສັດຈະຈ່າຍຕາມອັດຕາສ່ວນຂອງຄວາມສູນເສຍ, ເປ່ເພເສຍຫາຍ ຫຼື ລາຍຈ່າຍອື່ນໆ.

ມາດຕາ 20. ກຳນົດເວລາການຈ່າຍສິນປະກັນໄພ

20.1 ບໍລິສັດປະກັນໄພຕ້ອງຈ່າຍສິນປະກັນໄພໃຫ້ພາຍໃນກຳໜົດ 45ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ໄດ້ຮັບເອກະສານທີ່ກ່ຽວພັນກັບການຂໍທົດແທນຄືນທີ່ຄົບຖ້ວນ ແລະ ຖືກຕ້ອງ

20.2 ການລັກ

ໃນກໍລະນີລົດທີ່ມີປະກັນໄພຖືກລັກ ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ມີສິດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພຈ່າຍສິນປະກັນໄພໄດ້ພາຍໃນ 30 ວັນນັບແຕ່ມີແຈ້ງຄວາມເສຍຫາຍ.

ຖ້າວ່າຊອກລົດຄັນທີ່ຖືກລັກໄປກັບຄືນມາໄດ້, ເງື່ອນໄຂການທົດແທນຄືນຈະປະຕິບັດຕາມຫຼັກການດັ່ງນີ້:

1. ກໍລະນີ ໄດ້ລົດທີ່ເສຍມາກ່ອນ ການຈ່າຍສິນປະກັນໄພ ແລະ ກ່ອນກຳນົດ 30 ວັນ ທີ່ກຳນົດໄວ້ຂ້າງເທິງນີ້, ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຕ້ອງໃຫ້ສັນຍາວ່າຈະຮັບເອົາລົດຄືນເປັນກຳມະສິດຂອງຕົນ, ຜູ້ປະກັນໄພຈະຈ່າຍຄ່າເສຍຫາຍ ແລະ ການໃຊ້ຈ່າຍອື່ນທີ່ມີການຢັ້ງຢືນເທົ່ານັ້ນ.
2. ໃນເມື່ອໄດ້ລົດທີ່ເສຍໄປຄືນມາກ່ອນ ການຈ່າຍສິນປະກັນໄພ ແຕ່ໄດ້ຄືນຫຼັງຈາກ 30 ວັນນັບແຕ່ມີແຈ້ງການເສຍຫາຍ ຈະປະຕິບັດດັ່ງນີ້: ຖ້າວ່າຜູ້ປະກັນໄພບໍ່ໄດ້ມີການຈ່າຍສິນປະກັນໄພ ໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພທີ່ຮຽກຮ້ອງມານັ້ນ, ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ມີສິດເລືອກວ່າ: ຈະເອົາລົດ ຄັນດັ່ງກ່າວນັ້ນຄືນຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 20.2 (1) ຂ້າງເທິງນັ້ນ ຫຼື ຈະມອບລົດຄັນດັ່ງກ່າວນັ້ນໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພ, ປະກັນໄພຈະຕ້ອງຈ່າຍສິນປະກັນໄພ ໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຕາມຈຳນວນທັງໝົດທີ່ຈະຕ້ອງຈ່າຍ ຕາມເນື້ອໃນການຄຸ້ມກັນ “ຊ” - ການລັກ
3. ໃນເມື່ອຊອກລົດຄືນມາໄດ້ ພາຍຫຼັງການຈ່າຍສິນປະກັນໄພແລ້ວພາຍໃນ 30 ວັນ ຫລັງຈາກຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພໄດ້ຮັບຊາບການໄດ້ລົດຄັນດັ່ງກ່າວຄືນມາ, ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພມີສິດເລືອກຮັບເອົາລົດຄືນເປັນກຳມະສິດຂອງຕົນໂດຍສິ່ງສິນປະກັນໄພຄືນໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພແຕ່ຫັກຄ່າເສຍຫາຍ ແລະ ລາຍຈ່າຍອື່ນທີ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມກັນນັ້ນອອກ.

ມາດຕາ 21. ການແທນສິດ - ການຮຽກຮ້ອງຄ່າເສຍຫາຍພາຍຫຼັງການເສຍຫາຍເກີດຂຶ້ນ

21.1 ຜູ້ປະກັນໄພຈະໄດ້ຮັບສິດໃນການແທນສິດຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ໃນການຮຽກຮ້ອງເອົາສິນປະກັນໄພທີ່ຕົນເອງໄດ້ຈ່າຍໄປ ໂດຍໃຊ້ສິດ ແລະ ການດຳເນີນການທາງກົດໝາຍຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຕໍ່ກັບບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃນອຸປະຕິເຫດດັ່ງກ່າວ.

ຜູ້ປະກັນໄພບໍ່ມີສິດດຳເນີນການຮຽກຮ້ອງໃດໆ ຕໍ່ບຸກຄົນທີ່ເປັນຍາດພີ່ນ້ອງສາຍຕັ້ງ, ສາຍຂວາງ, ຕໍ່ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການມອບໝາຍໃຫ້ເຮັດວຽກແທນ, ພະນັກງານຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ຢູ່ເຮືອນຫຼັງດຽວກັນກັບຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພເປັນປະຈຳເວັນເສຍແຕ່ບຸກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຫາກມີເຈຕະນາກໍ່ເຫດຂຶ້ນ.

21.2 ຖ້າຜູ້ປະກັນໄພ ບໍ່ສາມາດດຳເນີນການແທນສິດເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນໄດ້ ຍ້ອນການກະທຳຂອງຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ແລະ/ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຜູ້ປະກັນໄພກໍຈະຢຸດຕິການຄຸ້ມກັນ ເຖິງແມ່ນວ່າການແທນສິດຄວນຈະດຳເນີນໄດ້ກໍຕາມ.

ພາກທີ 4 : ລະບຽບກ່ຽວກັບສັນຍາປະກັນໄພ

ມາດຕາ 22. ການເຮັດສັນຍາ ແລະ ຜົນບັງຄັບຂອງສັນຍາ

22.1 ໃບສະເໜີເອົາການປະກັນໄພ ບໍ່ແມ່ນສັນຍາຜູກພັນລະຫວ່າງສອງຝ່າຍ, ມີພຽງສັນຍາປະກັນໄພ ແລະ/ຫຼື ໃບທະບຽນປະກັນໄພທີ່ເປັນຫຼັກຖານຢັ້ງຢືນຂໍ້ຜູກພັນລະຫວ່າງສອງຝ່າຍ.

22.2 ສັນຍາປະກັນໄພຈະມີຄວາມຖືກຕ້ອງສົມບູນໂດຍແທ້ ນັບແຕ່ສອງຝ່າຍໄດ້ລົງລາຍເຊັນ. ສັນຍາປະກັນໄພຈະເລີ່ມຕົ້ນນັບຈາກວັນເລີ່ມຄຸ້ມກັນຂອງສັນຍາ ແລະ ເວລາ ແລະ ຈະດຳເນີນໄປຈົນເຖິງວັນຫມົດສັນຍາຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນເງື່ອນໄຂສະເພາະ.

22.3 ລະບຽບການອັນດຽວກັນນີ້ ຈະນຳໃຊ້ກັບທຸກໆເອກະສານດັດແກ້ເພີ່ມເຕີມໃສ່ສັນຍາປະກັນໄພ.

ມາດຕາ 23. ອາຍຸຂອງສັນຍາປະກັນໄພ

23.1 ສັນຍາຈະໝົດອາຍຸລົງຕາມກຳນົດເວລາທີ່ລະບຸໄວ້ໃນເງື່ອນໄຂສະເພາະ.

23.2 ບໍລິສັດຈະບໍ່ມີການຜູກມັດໃຫ້ມີການຕໍ່ສັນຍາ ແລະ ບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງບໍລິສັດທີ່ຈະແຈ້ງໃຫ້ມີການຕໍ່ສັນຍາ ແລະ ບໍລິສັດຈະບໍ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການສູນເສຍໃດໆທີ່ເກີດຂຶ້ນພາຍຫຼັງສັນຍາສະບັບນີ້ໄດ້ໝົດອາຍຸລົງ.

ມາດຕາ 24. ການຍົກເລີກສັນຍາປະກັນໄພ

ສັນຍາອາດຈະມີການຍົກເລີກ ກ່ອນວັນສິ້ນສຸດອາຍຸຕາມປົກກະຕິຕາມເງື່ອນໄຂຕໍ່ໄປນີ້:

24.1 ໂດຍຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ
ກ. ໃນແຕ່ລະປີ, ໃນຂອບສັນຍາທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້, ໂດຍຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ອີກຝ່າຍໜຶ່ງຮູ້ລ່ວງໜ້າຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງເດືອນ
ຂ. ໃນກໍລະນີມີການໂອນກຳມະສິດລົດທີ່ມີປະກັນໄພ
ຄ. ກໍລະນີທີ່ມີເຫດການໃດໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນເຊັ່ນ: ເມື່ອຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຫາກມີການປ່ຽນແປງທີ່ຢູ່, ປ່ຽນແປງສະຖານະສົມລົດ, ປ່ຽນແປງອາຊີບ, ເຂົ້າບຳນານ ຫຼື ຢຸດເຊົາວຽກວິຊາຊີບຂອງຕົນຢ່າງສິ້ນເຊີງ.

24.2 ໂດຍສືບທອດມໍລະດົກ ຫຼື ຜູ້ປະກັນໄພ
ກ. ໃນກໍລະນີຫາກມີການໂອນກຳມະສິດລົດ ທີ່ມີປະກັນໄພ ເນື່ອງຈາກຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລົດທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພເສຍຊີວິດ.

24.3 ໂດຍຜູ້ປະກັນໄພ
ກ. ໃນກໍລະນີ ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ບໍ່ເສຍຄ່າປະກັນໄພ ຕັ້ງລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 1໘6.3
ຂ. ໃນກໍລະນີລົດມີປະກັນໄພ ມີຄວາມສ່ຽງເພີ່ມຂຶ້ນ.
ຄ. ໃນກໍລະນີ ມີການເມີນເສີຍ ຫຼື ແຈ້ງຂໍ້ມູນບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມສະພາບຂອງລົດ ໃນເວລາເຊັນເອົາປະກັນໄພ ຫຼືໃນລະຫວ່າງ ສັນຍາປະກັນໄພ.
ງ. ພາຍຫລັງ ການເສຍຫາຍເກີດຂຶ້ນ ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ມີສິດຍົກເລີກສັນຍາອື່ນ ຊຶ່ງຕົນໄດ້ເຊັນນຳຜູ້ປະກັນໄພ.
ຈ. ໃນກໍລະນີຜູ້ຊື້ປະກັນໄພຖືກຍຶດຊັບ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ຫຼື ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຖືກຕັດສິນລົງໂທດຕາມກົດໝາຍ.

24.4 ໂດຍຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ
ກ. ໃນກໍລະນີ ທີ່ສະພາບຄວາມສ່ຽງໄພເພີ່ມດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ ໃນໃບປະກັນໄພນັ້ນ ຫາກໝົດສິ້ນໄປ. ແຕ່ເວລາຜູ້ປະກັນໄພ ບໍ່ຍິນຍອມລົດຄ່າປະກັນໄພ ໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບຕົວຈິງ.
ຂ. ໃນກໍລະນີມີການຢຸດເຊົາກິດຈະການ ຫຼື ຍຸບບໍລິສັດ.
ຄ. ໃນກໍລະນີ ຜູ້ປະກັນໄພຍົກເລີກສັນຍາອື່ນໆ ຂອງຜູ້ເອົາປະກັນໄພ ພາຍຫລັງການເສຍຫາຍເກີດຂຶ້ນ.
ງ. ໃນກໍລະນີມີການພິຈາລະນາຄ່າປະກັນໄພ ຄົນໃໝ່

24.5 ຍ້ອນຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ມີໜີ້ສິນຢ່າງລົ້ນເຫຼືອ.

- ກ. ໃນກໍລະນີມີການຍຶດຊັບສິນຂອງຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຫຼື ຖືກລົ້ມລະລາຍ.
- 24.6 ການຍົກເລີກສັນຍາປະກັນໄພໂດຍບໍ່ມີການຕໍ່ວ່າ
- ກ. ໃນກໍລະນີລົດທີ່ມີປະກັນໄພ ຫາກສູນເສຍທັງໝົດຈາກເຫດການທີ່ບໍ່ມີການຄຸ້ມກັນ.
- ຂ. ໃນກໍລະນີຫາກມີການໂອນກຳມະສິດລົດທີ່ມີປະກັນໄພ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພໄດ້ແຈ້ງການໂອນກຳມະສິດລົດມາຍັງຜູ້ປະກັນໄພ ໂດຍຜູ້ປະກັນໄພໄດ້ອອກເຮັດສັນຍາເພີ່ມໃນການປ່ຽນຊື່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຄ່າທຳນຽມໃນການອອກສັນຍາເພີ່ມ 50,000ກີບ,
- ຄ. ໃນກໍລະນີຜູ້ປະກັນໄພ ຖອນຄຳຕົກລົງຂອງຕົນ.
- ງ. ໃນກໍລະນີເຈົ້າໜ້າທີ່ເກນລົດທີ່ມີປະກັນໄພໄປຮັບໃຊ້ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ບົ່ງໄວ້ໃນກົດໝາຍ.
- 24.7 ໃນກໍລະນີ ການຍົກເລີກສັນຍາ ລະຫວ່າງປະຕິບັດສັນຍາໄດ້ໄລຍະໜຶ່ງ, ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພບໍ່ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຈ່າຍຄ່າປະກັນໄພ ໃນສ່ວນທີ່ກ່ຽວພັນກັບໄລຍະຫຼັງການຍົກເລີກສັນຍາ. ຖ້າຫາກວ່າຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພໄດ້ຈ່າຍລ່ວງໜ້າແລ້ວ ກໍ່ຕ້ອງສົ່ງຄ່າປະກັນໄພ ສ່ວນທີ່ກ່າວມານັ້ນຄືນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ.
- 24.8 ໃນກໍລະນີທີ່ ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ສືບທອດມໍລະດົກ ມີສິດຍົກເລີກສັນຍາປະກັນໄພ ໂດຍແຈ້ງການທາງຈິດໝາຍລົງທະບຽນ ຫຼື ທາງຈິດໝາຍສົ່ງໃຫ້ເຊັນຮັບເອົາໄປທີ່ທ້ອງຖານໃຫຍ່ຂອງບໍລິສັດປະກັນໄພ ຫຼື ເຖິງຫ້ອງການ ຂອງສາຂາຕົວແທນທີ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັນຍາປະກັນໄພ ຫຼື ໂດຍການສົ່ງ ເອກະສານນອກນິຕິກຳ.
- ຖ້າຜູ້ປະກັນໄພຕ້ອງການຍົກເລີກສັນຍາ ກໍ່ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຊາບດ້ວຍຈິດໝາຍລົງທະບຽນ ສົ່ງໃຫ້ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ.
- 24.9 ການຍົກເລີກສັນຍາປະກັນໄພຕາມກໍລະນີທີ່ກ່າວໄວ້ລຸ່ມນີ້:
- ມາດຕາ 24.1 (ກ) - ຍົກເລີກຕາມວັນຄົບຮອບອາຍຸຂອງສັນຍາ.
- ມາດຕາ 24.3 (ກ) - ຍົກເລີກໃນກໍລະນີບໍ່ຈ່າຍຄ່າປະກັນໄພ .
- ມາດຕາ 24.4 (ງ) - ຍົກເລີກໂດຍຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ໃນເມື່ອຜູ້ປະກັນໄພໄດ້ດັດແກ້ຄ່າປະກັນໄພ.
- ກຳນົດເວລາການແຈ້ງຍົກເລີກສັນຍາໃຫ້ຊາບລ່ວງໜ້ານັ້ນ ແມ່ນໃຫ້ເລີ່ມນັບແຕ່ມີສິ່ງເອກະສານແຈ້ງການເປັນຕົ້ນໄປ;
- 24.10 ພາຍໃຕ້ກໍລະນີໃດໆ ກໍ່ຕາມທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ (ຍົກເວັ້ນ ມາດຕາ 24.3 ກ)
- ການຍົກເລີກສັນຍາຈະແມ່ນໃນກຳນົດ 30 ວັນ ຫຼັງຈາກວັນທີ່ແຈ້ງບອກ ຈາກຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງກ່ຽວກັບການຍົກເລີກດັ່ງກ່າວ ຫຼື ກ່ອນວັນກຳນົດດັ່ງກ່າວ ຖ້າມີການຕົກລົງເຫັນດີເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກຄູ່ສັນຍາທັງສອງຝ່າຍນັ້ນ ເຊິ່ງບໍລິສັດຈະມີການສົ່ງຄືນຄ່າປະກັນໄພ ໂດຍມີລາຍລະອຽດລຸ່ມນີ້:
- ຫມາຍເຫດ: ກໍລະນີທີ່ບໍລິສັດຈະສົ່ງຄ່າປະກັນໄພ ລົດຄັນດັ່ງກ່າວແມ່ນຈະຕ້ອງບໍ່ເຄີຍຮຽກຮ້ອງຄ່າເສຍຫາຍຈາກອຸປະຕິເຫດມາກ່ອນ(ນອກເໜືອໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນເງື່ອນໄຂສະເພາະເປັນຢ່າງອື່ນ)

ຈຳນວນເດືອນທີ່ຊື້ປະກັນໄພ	1 ເດືອນ	2 ເດືອນ	3 ເດືອນ	4 ເດືອນ	5 ເດືອນ	6 ເດືອນ
ເປີເຊັນທີ່ບໍລິສັດຈະຈ່າຍຄ່າປະກັນໄພ ຄືນ	70%	60%	50%	40%	30%	0%

ມາດຕາ 25. ການໂອນກຳມະສິດຍານພາຫະນະ

1) ການເສຍຊີວິດຂອງຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ

25.1 ໃນກໍລະນີ ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພຫາກເສຍຊີວິດ ບໍລິສັດປະກັນໄພກໍ່ຈະໄດ້ໂອນ ການປະກັນໄພ ໃຫ້ເປັນກຳມະສິດຂອງຜູ້ສືບທອດມໍລະດົກລົດຄັນນັ້ນ ໂດຍບໍ່ມີການຕໍ່ວ່າ. ໃນກໍລະນີຜູ້ສືບມໍລະດົກ ຕ້ອງການຍົກເລີກສັນຍາປະກັນໄພ ເຂົາຈະຕ້ອງຈ່າຍຄ່າປະກັນໄພ ເທົ່າກັບຄ່າປະກັນໄພ ໃນສ່ວນທີ່ກ່ຽວພັນກັບໄລຍະຂອງການຍົກເລີກສັນຍາ.

2) ການໂອນກຳມະສິດຍານພາຫະນະ

25.2 ໃນກໍລະນີ ມີການໂອນກຳມະສິດລົດ ສັນຍາປະກັນໄພ ຈະຖືກຍົກເລີກໂດຍບໍ່ມີການຕໍ່ວ່າ ເວັ້ນແຕ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມ ຂໍ້24.6(ຂ)

25.3 ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຕ້ອງແຈ້ງວັນເດືອນປີໂອນ ໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພຊາບ ໂດຍທາງຈົດໝາຍລົງທະບຽນ ຫຼື ສົ່ງຈົດໝາຍໂດຍກົງໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພ.

ມາດຕາ 26. ອາຍຸຄວາມໃນການຮ້ອງຟ້ອງ

26.1 ທຸກການຮ້ອງຟ້ອງທີ່ມາຈາກສັນຍາສະບັບນີ້ມີກຳນົດດຳເນີນຄະດີໄດ້ 3 ປີຕາມຂໍ້ຄວາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາຕາ 32 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປະກັນ ເລກທີ 78/ສພຊ ລົງວັນທີ 29 ພະຈິກ 2019 ນັບແຕ່ມີເຫດການໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 27. ສານທີ່ມີອຳນາດພິຈາລະນາຄະດີ

27.1 ສານທີ່ມີອຳນາດ ພິຈາລະນາຂໍ້ຂັດແຍ່ງລະຫວ່າງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ກັບ ຜູ້ປະກັນໄພ ແມ່ນສານບ່ອນທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພນັ້ນຕັ້ງບ້ານເຮືອນຢູ່.

ໃນກໍລະນີການປະກັນໄພກ່ຽວກັບ ການເສຍຫາຍຊັບສິນ ກໍ່ແມ່ນ ສານບ່ອນທີ່ຊັບສິນນັ້ນຕັ້ງຢູ່.

ສາລັບການປະກັນໄພກ່ຽວກັບອຸປະຕິເຫດ ກໍ່ແມ່ນສານທີ່ອຸປະຕິເຫດນັ້ນເກີດຂຶ້ນ.

ພາກທີ 5 : ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1

I. ຕາຕະລາງອັດຕາພິການຖາວອນທັງໝົດ (100%)

- ກໍລະນີເສຍຊີວິດ
- ສູນເສຍຂາທັງສອງເບື້ອງ
- ສູນເສຍມືທັງສອງເບື້ອງ ຫຼື ທຸກໆນິ້ວມື ແລະ ທັງນິ້ວໄປ້ທັງສອງເບື້ອງ
- ສູນເສຍການເບິ່ງເຫັນຂອງຕາທັງສອງເບື້ອງ
- ສູນເສຍແຂນເບື້ອງໜຶ່ງ ຮອດບ່າໄຫຼ່
- ສູນເສຍແຂນເບື້ອງໜຶ່ງລະຫວ່າງບ່າໄຫຼ່ຫາສອກ
- ສູນເສຍແຂນເບື້ອງໜຶ່ງຮອດແຂນສອກ
- ສູນເສຍແຂນເບື້ອງໜຶ່ງລະຫວ່າງແຂນສອກຫາຂໍ້ມື
- ສູນເສຍແຂນເບື້ອງໜຶ່ງທີ່ຂໍ້ມື
- ສູນເສຍຂາເບື້ອງໜຶ່ງຮອດສະໂພກ
- ສູນເສຍຂາເບື້ອງໜຶ່ງ ລະຫວ່າງຫົວເຂົ້າຫາສະໂພກ
- ສູນເສຍຂາເບື້ອງໜຶ່ງ ແຕ່ຫົວເຂົ້າລົງໄປ
- ສູນເສຍຕາເບື້ອງໜຶ່ງ
- ສູນເສຍສະຕິບໍ່ສາມາດປິ່ນປົວຄືນໄດ້ ແລະ ສະເພາະຈາກອຸປະຕິເຫດທີ່ໄດ້ຄຳປະກັນໄວ້

II. ຕາຕະລາງການພິການຖາວອນບາງສ່ວນ

- ເສຍນິ້ວໄປ້, ນິ້ວຊີ້ 30%
- ເສຍນິ້ວມືສາມນິ້ວ, ນັບທັງນິ້ວໄປ້ ຫຼື ນິ້ວຊີ້ 25%
- ເສຍນິ້ວມືສາມນິ້ວ, ບໍ່ນັບນິ້ວໄປ້ ຫຼື ນິ້ວຊີ້ 20%
- ເສຍນິ້ວໄປ້ ແລະ ອີກໜຶ່ງນິ້ວທີ່ບໍ່ແມ່ນນິ້ວຊີ້ 25%
- ເສຍນິ້ວຊີ້ ແລະ ອີກນິ້ວທີ່ບໍ່ແມ່ນນິ້ວໄປ້ 20%
- ເສຍນິ້ວໄປ້ໜຶ່ງນິ້ວ 20%
- ເສຍນິ້ວຊີ້ໜຶ່ງນິ້ວ 15%
- ເສຍນິ້ວກາງ, ນິ້ວນາງ ຫຼື ນິ້ວກ້ອຍ 10%
- ເສຍ ນິ້ວນາງ ແລະ ນິ້ວກ້ອຍ 15%
- ຄາງກະໄດເບື້ອງລຸ່ມໃຊ້ການບໍ່ໄດ້ 30%
- ຕາເບື້ອງໜຶ່ງສູນເສຍການເບິ່ງເຫັນເຄິ່ງໜຶ່ງ 25%
- ຫຸໜວກທັງສອງເບື້ອງ 40%

- ຫຼຸດລາຄາເບື້ອງໜຶ່ງ 10%
- ຂາ ຫຼື ຕົນເບື້ອງໜຶ່ງຜິດຈາກສະພາບເດີມ 25%
- ໝາກບ້າຫົວເຂົ້າເບື້ອງໜຶ່ງແຕກ 20%
- ແຂນ ຫຼື ຂາ ເບື້ອງລຸ່ມສິ້ນເຂົ້າຢ່າງໜ້ອຍ 5 ຊມ 15%
- ເສຍນິ້ວໄປຕົນໜຶ່ງນິ້ວ 10%
- ເສຍນິ້ວຕົນນິ້ວອື່ນໜຶ່ງນິ້ວ ນອກຈາກນິ້ວໄປ 5%

ການພິການອື່ນໆທີ່ບໍ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມສຳຄັນໜ້ອຍກໍຕາມແຕ່ວ່າຈະໄດ້ຮັບສິນປະກັນໄພຕາມອັດຕາສ່ວນຂອງການບາດເຈັບໂດຍທຽບໃສ່ແຕ່ລະກໍລະນີ ທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ແລະບໍ່ໄດ້ຈຳແນກອາຊີບຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ.

ການໃຊ້ການບໍ່ໄດ້ຢ່າງສິນເຊີງຂອງອະໄວຍະວະໜຶ່ງໃຫ້ຖືວ່າເປັນການສູນເສຍທັງໝົດຂອງອະໄວຍະວະນັ້ນ.

ສິນປະກັນໄພທັງໝົດທີ່ຈະຕ້ອງຈ່າຍ ສຳລັບການເສຍຫຼາຍອົງຄະ ທີ່ເກີດຈາກອຸປະຕິເຫດອັນດຽວກັນ ຈະບໍ່ເກີນກາຍມູນຄ່າທັງໝົດທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນກໍລະນີພິການຖາວອນທັງໝົດ.

ການຮວມກັນຂອງຈຳນວນສ່ວນຮ້ອຍທີ່ຈ່າຍໃນອຸປະຕິເຫດໜຶ່ງຄັ້ງ ຈະບໍ່ເກີນ 100%.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2

ຂໍ້ກຳນົດໃຫ້ສ່ວນຫຼຸດສຳລັບລົດທີ່ບໍ່ເກີດອຸປະຕິເຫດ

ມາດຕາ 28. ຄຳນິຍາມ

28.1 ການໃຫ້ສ່ວນຫຼຸດກ່ຽວກັບລົດບໍ່ເກີດອຸປະຕິເຫດ (NCD) ແມ່ນຂໍ້ກຳນົດໃຫ້ສ່ວນຫຼຸດ ແລະ ການໃຫ້ສ່ວນຫຼຸດນີ້ມີຈຸດປະສົງໃຫ້ລາງວັນແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພທີ່ບໍ່ໄດ້ຮຽກຮ້ອງການທົດແທນຈາກອຸປະຕິເຫດໃນໄລຍະຄຸ້ມກັນຂອງສັນຍາ, ໂດຍຈະໄດ້ຮັບສ່ວນຫຼຸດໃນການຈ່າຍຄ່າປະກັນໄພຂອງການຕໍ່ສັນຍາ.

ຕາຕະລາງການໃຫ້ສ່ວນຫຼຸດປະຕິບັດຕາມຕາຕະລາງດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ປີ/ໄລຍະປະກັນໄພ	0 ສັນຍາໃໝ່	1	2	3	4	5	6	7
ອັດຕາຄິດໄລ່ສ່ວນຫຼຸດ	0%	15%	25%	35%	40%	45%	50%	55%

28.2 ການປະຕິບັດໃຫ້ສ່ວນຫຼຸດ/ບຳເນັດ, ແມ່ນອີງຕາມການແຈ້ງອຸປະຕິເຫດ ຫຼື ມີເຫດໃດໜຶ່ງທີ່ມີທ່າອ່ຽງນຳໄປສູ່ໃຫ້ເກີດມີການແຈ້ງເສຍຫາຍນຳຜູ້ປະກັນໄພ, ພ້ອມທັງໃຫ້ເກີດກະກຽມລາຍຈ່າຍ ຫຼື ຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະເກີດມີລາຍຈ່າຍໃດໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ຄວາມເສຍຫາຍນັ້ນທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂຈາກຜູ້ປະກັນໄພເທື່ອ.

28.3 ນອກຈາກນີ້ການປະຕິບັດ ຂໍ້ກຳນົດອັດຕາສ່ວນຫຼຸດ ຍັງມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນນຳກໍລະນີທີ່ມີການຮຽກຮ້ອງທົດແທນພາຍໃຕ້ຫຼັກການບໍ່ຖືຄວາມຜິດ ແມ່ນຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງຕໍ່ບຸກຄົນທີ່ສາມພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂ “ຫຼັກການທີ່ບໍ່ຖືຄວາມຜິດ” ທີ່ມີຄວາມໝາຍວ່າການທົດແທນແບບບັງຄັບໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນທີ່ສາມ ຫຼື ຄູ່ກໍລະນີ ເຊິ່ງອຸປະຕິເຫດດັ່ງກ່າວບໍ່ແມ່ນຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພເປັນຝ່າຍຜິດ.

ມາດຕາ 29. ຂໍ້ກຳນົດການໃຫ້ສ່ວນຫຼຸດໃນກໍລະນີບໍ່ມີການຈ່າຍສິນປະກັນໄພ

29.1 ໃນກໍລະນີຮອດຄືບອາຍຸຂອງສັນຍາປະກັນໄພ, ອັດຕາສ່ວນຫຼຸດ - ການເພີ່ມຈະປະຕິບັດນຳສັນຍາໃໝ່ຈະໄດ້ປະຕິບັດດັ່ງລຸ່ມນີ້:
 ກ) ໃນກໍລະນີທີ່ ບໍ່ມີການແຈ້ງອຸປະຕິເຫດໃນໄລຍະປະກັນໄພໜຶ່ງປີຜ່ານມາ, ອັດຕາສ່ວນຫຼຸດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຈະໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຕາມລະດັບແຕ່ລະຂັ້ນສູງສຸດບໍ່ເກີນ 55%.

ຂ) ໃນກໍລະນີຫາກມີການແຈ້ງເສຍຫາຍຂອງອຸປະຕິເຫດແຕ່ລະເທື່ອທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພມີສ່ວນຮັບຜິດຊອບ ໃນໄລຍະຄຸ້ມກັນຂອງສັນຍາປະກັນໄພ ອັດຕາສ່ວນຫຼຸດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຈະຫຼຸດລົງ ຕາມຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້:

ຈຳນວນອຸປະຕິເຫດ ທີ່ມີສ່ວນຮັບຜິດຊອບໃນຂວບປີປະກັນໄພ	ອັດຕາສ່ວນຫຼຸດ
1ຄັ້ງ	ສ່ວນຫຼຸດ ຫຼຸດລົງ 2 ລະດັບ
2ຄັ້ງ	ສ່ວນຫຼຸດ ຫຼຸດລົງ 4 ລະດັບ

ແຕ່ 3 ຄັ້ງ ຂຶ້ນໄປ	ສ່ວນຫຼຸດ ເທົ່າກັບ 0 (ສູນ)
-------------------	---------------------------

ອັດຕາສ່ວນຫຼຸດຈະບໍ່ຫຼຸດລົງຕໍ່ກວ່າ 0 (ສູນ)

ຄ) ນອກຈາກນີ້ແລ້ວມາດຕານີ້ຍັງປະຕິບັດນຳຄວາມເສຍຫາຍຈາກອຸປະຕິເຫດເຊິ່ງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂແລ້ວ ໂດຍທີ່ບໍ່ມີການຈ່າຍທົດແທນຈາກຜູ້ປະກັນໄພ, ຫຼື ຫາກການທົດແທນຂອງຄວາມເສຍຫາຍດັ່ງກ່າວນັ້ນເປັນສ່ວນຂອງບຸກຄົນທີ່ສາມ ຫຼື ຄູ່ກໍລະນີ ເຊິ່ງພວມຢູ່ໃນການພິຈາລະນາຢູ່ກໍຕາມ, ການປະຕິບັດອັດຕາໃຫ້ສ່ວນຫຼຸດ (ບຳເນັດ) ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພທີ່ກ່າວມານີ້ຈະບໍ່ຖືກກະທົບໃດໆ ຈາກສາເຫດດັ່ງກ່າວ.

29.2 ຖ້າກໍລະນີ ຫາກມີການແຈ້ງເສຍຫາຍໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍກ່ວາໜຶ່ງຄັ້ງ ໃນໄລຍະສັນຍາຍັງຄຸ້ມກັນຢູ່ນັ້ນ ເຊິ່ງຄວາມເສຍຫາຍດັ່ງກ່າວຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂເທື່ອກໍຕາມໃນເວລາຕໍ່ສັນຍາໃໝ່ການປະຕິບັດອັດຕາສ່ວນຫຼຸດຈະໄດ້ຖືກຄິດໄຫຼ່ຫຼຸດລົງກ່ອນເຊິ່ງຈະປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 28.2 ຂ້າງເທິງນີ້.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນກໍລະນີ ຫາກມີການແຈ້ງເສຍຫາຍໜຶ່ງຄັ້ງ ຫຼື ຫຼາຍຄັ້ງຖືກເປັນໂມຄະແບບເງື່ອນໄຂຕາມມາດຕາ 29.1 (ຄ) ຫຼື ຖ້າແມ່ນໃນກໍລະນີການເສຍຫາຍທີ່ບໍ່ຖືຄວາມຜິດ, ບໍລິສັດຈະດັດແກ້ອັດຕາສ່ວນຫຼຸດໃຫ້ຖືກຕ້ອງແກ້ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພພ້ອມທັງຈະໄດ້ຄິດໄລ່ສິ່ງຄ່າປະກັນໄພທີ່ຜິດດ່ຽງຄືນໃຫ້.

29.3 ນອກຈາກນີ້ ການກຳນົດອັດຕາສ່ວນຫຼຸດ - ເພີ່ມ ຍັງສາມາດປະຕິບັດນຳສາເຫດອື່ນໄດ້ອີກເຊັ່ນ: ໃນກໍລະນີ ຫາກມີການແຈ້ງເສຍຫາຍທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ໂດຍອີງຕາມວັນທີ່ອຸປະຕິເຫດເຊິ່ງຕ່າງຈາກວັນທີ່ ທີ່ແກ້ໄຂ. ການປະຕິບັດໃຫ້ສ່ວນຫຼຸດ ແລະ/ຫຼື ການສິ່ງຄ່າປະກັນໄພທີ່ຜິດດ່ຽງໃຫ້ແກ່ການຕໍ່ສັນຍາໃໝ່ນັ້ນ ການຄິດໄລ່ຈະອີງຕາມວັນທີ່ເກີດອຸປະຕິເຫດ.

29.4 ອີງຕາມມາດຕາ 29.1 (ກ), ການເພີ່ມອັດຕາສ່ວນຫຼຸດ-ເພີ່ມ ສາມາດຄິດໄລ່ໃຫ້ບຳເນັດນຳສັນຍາປະກັນໄພທີ່ມີໄລຍະການຄຸ້ມກັນຕໍ່າສຸດ 9 ເດືອນ ແລະ ສຳລັບສັນຍາທີ່ມີອາຍຸການຄຸ້ມກັນໜ້ອຍກ່ວາໄລຍະເວລາດັ່ງກ່າວ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະບໍ່ມີການແຈ້ງເສຍຫາຍຍັງກໍຕາມ ອັດຕາສ່ວນຫຼຸດແມ່ນບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ.

29.5 ທຸກໆຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະເວລາການຄຸ້ມກັນຂອງສັນຍາ ຈະຖືກພິຈາລະນາວ່າແມ່ນການແຈ້ງເສຍຫາຍຄືກັນ ແລະ ຈະຖືກປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 29.1 (ຂ).

29.6 ໃນກໍລະນີມີການແຈ້ງເສຍຫາຍຂອງການຄຸ້ມກັນທາງເລືອກໃດຂອງສັນຍາປະກັນໄພລົດກໍຕາມຈະຖືວ່າເປັນການແຈ້ງເສຍຫາຍອຸປະຕິເຫດພາຍໃຕ້ສັນຍາປະກັນໄພສະບັບນັ້ນໆ ແລະ ການປະຕິບັດອັດຕາສ່ວນຫຼຸດ-ເພີ່ມ ແມ່ນຈະປະຕິບັດນຳແຕ່ລະຂໍ້ກຳນົດຂອງການຄຸ້ມກັນຂອງສັນຍານັ້ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການແຈ້ງເສຍຫາຍພາຍໃຕ້ຫຼາຍໆ ການຄຸ້ມກັນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແຕ່ພັດແມ່ນສາເຫດທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍການແຈ້ງເສຍຫາຍຄັ້ງດຽວນັ້ນ ແມ່ນຈະຖືວ່າເປັນການແຈ້ງໜຶ່ງອຸປະຕິເຫດ.

ມາດຕາ 30. ການໂອນສິດ ການໄດ້ຮັບສ່ວນຫລຸດໃນກໍລະນີບໍ່ມີການຈ່າຍສິນປະກັນໄພ

30.1 ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພສາມາດພິຈາລະນາເບິ່ງສັນຍາຂອງຕົນຄືນ ດ້ວຍການເພີ່ມເຕີມ, ລົບລ້າງ ຫຼື ປ່ຽນແປງການຄຸ້ມກັນທາງເລືອກໃນເວລາຕໍ່ສັນຍາຄັ້ງໃໝ່ ແລະ ສິດໃນການກະທຳດັ່ງກ່າວ ຈະບໍ່ມີຜົນກະທົບໃດໆ ໃຫ້ແກ້ອັດຕາສ່ວນຫຼຸດເລີຍ.

30.2 ກໍລະນີ ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຕ້ອງການໂອນການປະກັນໄພໄປຫາລົດຄັນອື່ນ, ອັດຕາສ່ວນຫຼຸດກໍຈະສືບຕໍ່ໄດ້ຮັບເໝືອນເດີມ. ຖ້າກໍລະນີລົດຄັນເດີມຍັງປະກັນນຳບໍລິສັດຢູ່ນັ້ນ, ຄ່າປະກັນໄພຂອງລົດຄັນດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະຖືກຄິດໄລ່ໃນອັດຕາປົກກະຕິ ໝາຍຄວາມວ່າອັດຕາສ່ວນຫຼຸດແມ່ນ 0%, ແຕ່ຄິດໄລ່ໄປຕາມສ່ວນຂອງໄລຍະເວລາທີ່ຍັງເຫຼືອ ຈາກວັນທີ່ໂອນອັດຕາສ່ວນຫຼຸດນັ້ນ.

30.3 ກໍລະນີທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພມີສັນຍາປະກັນໄພ ນຳບໍລິສັດປະກັນໄພ ທີ່ຈິດທະບຽນຢູ່ ສປປລາວ ແລະ ມີຈຸດປະສົງຢາກຍ້າຍປະກັນໄພ, ບໍລິສັດຈະສືບຕໍ່ໃຫ້ບຳເນັດສ່ວນຫຼຸດທີ່ໄດ້ຮັບມາ ໃຫ້ແກ່ລູກຄ້າຕາມເດີມ (ຫຼື ໃຫ້ອັດຕາສ່ວນຫຼຸດລັກສະນະດຽວກັນກັບທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ). ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຈະໄດ້ມີສິດ ໄດ້ຮັບສ່ວນຫລຸດຫຼາຍກ່ວາເກົ່າໄດ້ ໂດຍຕ້ອງສະແດງເອກະສານປະຫວັດການແຈ້ງການຮຽກຮ້ອງເສຍຫາຍທີ່ຜ່ານມາ.

ຈຸດປະສົງຂອງມາດຕານີ້ຍັງຄິດໄລ່ນຳການແຈ້ງຄ່າປະກັນໄພ ໃຫ້ແກ່ສັນຍາຕໍ່ໂດຍຈະອີງຕາມຂໍ້ມູນສ່ວນຫລຸດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ (ຫຼື ຂໍ້ມູນສ່ວນຫລຸດໃນແບບຮູບອື່ນ) ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກບໍລິສັດປະກັນໄພອື່ນຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3

ຂໍ້ກຳນົດຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງໂດຍບໍ່ຖືຄວາມຜິດ

ອີງໃສ່ຄໍາແນະນໍາຂອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງການເງິນ ເລກທີ 0772/ກງ ລົງວັນທີ 24/04/2009, ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍສະບັບນີ້ໃຫ້ການຄຸ້ມກັນຕໍ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນທີ່ນໍາໃຊ້ຍານພາຫະນະແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ ລວມທັງລົດພ່ວງ ແລະ ເຄື່ງລົດພ່ວງ.

ຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງໂດຍບໍ່ຖືຄວາມຜິດ ຈະໄດ້ປະຕິບັດໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພບໍ່ແມ່ນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ແຕ່ຈະຄຸ້ມກັນຄວາມເສຍຫາຍທາງດ້ານຮ່າງກາຍເທົ່ານັ້ນ. ຜູ້ປະກັນໄພຈະແກ້ໄຂທົດແທນໃຫ້ແກ່ຜູ້ເຄາະຮ້າຍຕາມຄວາມເສຍຫາຍຕົວຈິງ ແລະ ບໍ່ເກີນຈຳນວນເງິນທີ່ລະບຸໄວ້ຂ້າງລຸ່ມນີ້:

ການຄຸ້ມກັນ	ວົງເງິນ (ກີບ)
ຄວາມເສຍຫາຍທາງຮ່າງກາຍ, ສູງສຸດຕໍ່ອຸປະຕິເຫດໜຶ່ງຄັ້ງ	10,000,000
- ເສຍຊີວິດ ຫຼື ພິການຖາວອນທັງໝົດ, ສູງສຸດຕໍ່ຄົນ	3,000,000
- ຄ່າປິ່ນປົວ, ສູງສຸດຕໍ່ຄົນ	1,800,000
(ລວມທັງສິນປະກັນໄພສໍາລັບຄ່າອອກໂຮງໝໍເຊິ່ງຕ້ອງປິ່ນປົວເກີນ 24 ຊົ່ວໂມງ)	100,000

ຖ້າຫາກສິນປະກັນໄພທີ່ຈະຕ້ອງຈ່າຍໃຫ້ຜູ້ເຄາະຮ້າຍຫາກສູງກ່ວາຂອບເຂດຄຸ້ມກັນນີ້ ແມ່ນຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຈະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບສ່ວນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 4

ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງຕາມກົດໝາຍ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍສະບັບນີ້ແມ່ນເພີ່ມເຕີມເອກະສານຊ້ອນທ້າຍສະບັບ 3 - ຂໍ້ກຳນົດຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງຕາມກົດໝາຍຂອບເຂດການຄຸ້ມກັນ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ການຄຸ້ມກັນ	ມູນຄ່າຄໍາປະກັນ (ເປັນເງິນກີບ)
	ແບບບັງຄັບ
ຄວາມເສຍຫາຍທາງດ້ານຮ່າງກາຍ (ສູງສຸດ ຕໍ່ ອຸປະຕິເຫດ)	101,400,000
ເສຍຊີວິດ ຫຼື ພິການຖາວອນ (ສູງສຸດ ຕໍ່ ຄົນ)	12,000,000
ຄ່າປິ່ນປົວ (ສູງສຸດ ຕໍ່ ຄົນ)	1,800,000
(ລວມ ຄ່າອອກໂຮງໝໍເຊິ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວ ເກີນ 24 ຊົ່ວໂມງ)	100,000
ຄວາມເສຍຫາຍທາງດ້ານວັດຖຸ (ສູງສຸດ ຕໍ່ ອຸປະຕິເຫດ)	5,200,000

ໝາຍເຫດ:

1. ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 4 ແມ່ນຖືກດັດແກ້ຕາມຂໍ້ຕົກລົງຂອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງການເງິນເລກທີ 0772/ກງ, ລົງວັນທີ 24/04/2009 ເຊິ່ງປ່ຽນແທນຕາຕະລາງຄັ້ງຫຼ້າສຸດທີ່ມີການຄຸ້ມກັນແບບດຽວກັນ.
2. ຕາລາງຄຸ້ມກັນຂ້າງເທິງແມ່ນອີງຕາມຂໍ້ກຳນົດທາງກົດໝາຍ, ແຕ່ການຄຸ້ມກັນທາງເລືອກອື່ນໆ ແມ່ນອີງຕາມເງື່ອນໄຂເພາະຂອງການປະກັນໄພ
3. ການຊໍາລະຄ່າປະກັນໄພ ຕາມມູນຄ່າໃນໃບເກັບເງິນ ຫມາຍເຖິງທ່ານໄດ້ຍອມຮັບເງື່ອນໄຂສະເພາະ ແລະ ເງື່ອນໄຂທົ່ວໄປຂອງສັນຍາປະກັນໄພ.

ໝາຍເຫດ : ການຊໍາລະຄ່າປະກັນໄພຕາມມູນຄ່າໃນໃບເກັບເງິນນີ້ ຫມາຍເຖິງທ່ານໄດ້ຍອມຮັບເງື່ອນໄຂສະເພາະ ແລະ ເງື່ອນໄຂທົ່ວໄປຂອງສັນຍາປະກັນໄພ.